ΧΡ. Ε. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ - ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 67 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ: 3242.460

Δημοκράτης

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ — ΕΤΟΣ Α΄ — ΦΥΛΛΟ 1 — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1962 — ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἔτος ἔχει παρέλθει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐκλογικοῦ πραξικοπήματος. Καὶ ὁ Ἀγὼν ὄχι μόνον δὲν ἔχει χαλαρωθῆ, ὅπως ἤλπιζαν καὶ ηὔχοντο οἱ ἔνοχοι ἀντίπαλοι, ἀλλὰ ἔχει κατακτήσει τὰς ψυχὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Καὶ ἔχει καταστήσει τὴν Ἕνωσιν Κέντρου ὄχι μόνον ἐνιαῖον, ἀρραγὲς κόμμα, τὴν ἔχει καταστήσει Κίνημα. **ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.**

Βαθεῖα εἶναι ἡ συγκίνησις, τὴν ὁποίαν δοκιμάζω ἀπὸ τὴν εὐρεῖαν ἀνταπόκρισιν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ ἀνενδότου Ἀγῶνος. Ἀλλά, τὴν βαθυτέραν συγκίνησιν αἰσθάνομαι ἀπὸ τὴν ἐνθουσιώδη προσέλευσιν τῆς Νεότητος, ἡ ὁποία δονεῖται ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας.

★

Εὔλογος εἶναι ἡ παρουσία τῶν Νέων εἰς τὴν πρωτοπορίαν τοῦ Ἀγῶνος. Διότι τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου παρέχει πλήρη ἱκανοποίησιν εἰς τὰ αἰτήματά των.

Τὸ πρῶτον αἴτημα τῶν Νέων εἶναι τὸ **ΙΔΕΩΔΕΣ.** Ἔρχονται εἰς τὴν ζωὴν μὲ τὸ πάθος νὰ δημιουργήσουν ἕνα καλύτερον κόσμον. **ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΑΥΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΜΟΝΟΝ Η ΑΛΗΘΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ: Πολιτική, Οἰκονομική, Κοινωνική.**

Ὁ Καπιταλισμὸς, ἐν ὀνόματι τῆς Ἐλευθερίας, δημιουργεῖ τὴν κοινωνικὴν ἀδικίαν. Ὁ Κομμουνισμός, ἐν ὀνόματι τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης, καταλύει τὴν Ἐλευθερίαν.

Ἡ Δημοκρατία, ἡ Ἀληθὴς Δημοκρατία συνθέτει τὴν Πολιτικὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Κοινωνικὴν Δικαιοσύνην. Καὶ εἶναι διὰ τοῦτο καὶ μετακαπιταλιστικὸν καὶ μετακομμουνιστικὸν Ἰδεῶδες. **ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.**

★

Τοιουτοτρόπως ἐξηγεῖται ἡ ἐγκατάλειψις καὶ τῶν δύο Ἄκρων — Ε.Ρ.Ε. καὶ Ε.Δ.Α. Καὶ ἡ ἀθρόα προσέλευσις τῶν Νέων εἰς τὰς τάξεις μας.

Εἰς τὴν Ε.Ρ.Ε. δὲν πρόκειται νὰ παραμείνουν, παρὰ μόνον ὅσοι ἔχουν προσωπικὰ συμφέροντα — καὶ τάσσουν τὰ προσωπικὰ συμφέροντα ὑπεράνω ἀπὸ τὴν πίστιν εἰς τὰς Ἰδέας.

Καὶ εἰς τὴν Ε.Δ.Α., ἐπίσης, δὲν πρόκειται νὰ παραμείνουν παρὰ μόνον οἱ «αἰχμάλωτοι», οἱ ἐντεταγμένοι κομμουνισταί. Καὶ αὐτοὶ εὐλόγως. Διότι ἀνήκουν εἰς ἄλλον κόσμον. Ὅσοι, ὅμως, δὲν εἶναι κομμουνισταὶ καὶ εὑρέθησαν εἰς τὴν Ε.Δ.Α. ἀπὸ τὴν ἀπώθησιν καὶ τὴν δίωξιν τοῦ ἀστυνομικοῦ Κράτους τῆς Ε.Ρ.Ε., ἦλθον ἤδη οἱ περισσότεροι. Καὶ ἀναμένομεν καὶ ὅσους ἀκόμη ὑπολείπονται. Καθὼς εἶχον κηρύξει καὶ πρὸ τῶν ἐκλογῶν: Ἀντὶ νὰ εἶναι συνοδοιπόροι τοῦ Κομμουνισμοῦ, τοὺς καλοῦμεν εἰς τὴν φυσικὴν των θέσιν. Νὰ γίνουν πρωτοπόροι τῆς Δημοκρατίας.

★

Τὸ ἄλλο αἴτημα τῶν Νέων εἶναι ἡ **ΠΑΙΔΕΙΑ.** Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ αἴτημα ἡ Ἕνωσις Κέντρου παρέχει πλήρη ἀνταπόκρισιν.

Ἔχομεν ἐπαγγελθῆ **ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΔΩΡΕΑΝ.** Ὅταν μία Πολιτεία ἐξαρτᾶ τὴν Παιδείαν ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ μέσα, δὲν εἶναι Δημοκρατία. Εἶναι Πλουτοκρατία. Ἡ ἀληθὴς Δημοκρατία παρέχει εἰς ὅλους τοὺς Νέους ἴσας εὐκαιρίας μορφώσεως. Καὶ προβαδίζουν ὄχι οἱ πλούσιοι, ἀλλὰ οἱ ἄξιοι. Ἡ Δημοκρατία, τότε μόνον εἶναι ἀληθής, ὅταν καταστῇ **ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ.** Καὶ εἰς τοῦτο θὰ συντελέσῃ ἀποφασιστικῶς ἡ γενίκευσις τῶν κρατικῶν ὑποτροφιῶν εἰς τὰ διακρινόμενα τέκνα τοῦ Λαοῦ μας.

★

Τὸ τρίτον αἴτημα τῶν Νέων εἶναι ἡ **ΕΡΓΑΣΙΑ.**

Τραγικὴ εἶναι σήμερον ἡ Μοῖρα τῶν Νέων. Εἰσέρχονται εἰς τὴν ζωὴν καὶ εὑρίσκουν, οἱ περισσότεροι, κλειστοὺς ὅλους τοὺς δρόμους. Καὶ περιτέρχονται εἰς μαρασμὸν καὶ εἰς ἀπόγνωσιν καὶ ἀλητεύουν εἰς τὰς πόλεις καὶ ἐκπατρίζονται.

Ὄχι μόνον λυποῦμαι καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι αὐτὸ συμβαίνει εἰς ὅλον τὸν πολιτικὸν κόσμον, ἀλλά, κυδιολεκτικῶς, ἐντρέπομαι, ὅταν ἔρχωνται νέοι, πλήρεις ἀκμῆς καὶ ἱκετεύουν διὰ μίαν ἐργασίαν, οἱανδήποτε ἐργασίαν. Καὶ εἶμαι εἰς ἀπόλυτον ἀδυναμίαν νὰ ἱκανοποιήσω αὐτὸ τὸ στοιχειῶδες ἀθρώπινον δικαίωμά των.

Καὶ κατήντησε νὰ ἀποτελῇ μέγα κομματικὸν προνόμιον ἡ παροχὴ ἐργασίας καὶ ἡ διευκόλυνσις τῆς μεταναστεύσεως!

Ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ἐρχομένη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θὰ ἐφαρμόσῃ πρόγραμμα εὐρείας ἀπασχολήσεως, μέχρις ὅτου ἡ ἀνάπτυξις τῆς Οἰκονομίας ἀπορροφήσῃ τὴν διαθέσιμον ἐργατικὴν δύναμιν.

Ἔχομεν, ὅμως, ἐπαγγελθῆ ὄχι μόνον τὴν **ΑΛΛΑΓΗΝ:** Ἀλλὰ ἐπίσης καὶ τὴν **ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ.** Θὰ ἐπιστρατεύσωμεν νέας ὑγιεῖς δυνάμεις πρὸς ζωογόνησιν καὶ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Ἀπευθύνω πρὸς τοὺς Νέους τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν μου. Τοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὴν πολύτιμον συνδρομήν, τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε ἔχουν προσφέρει εἰς τὸν Ἀγῶνα. Καὶ τοὺς καλῶ νὰ τὸν συνεχίσουν μὲ μεγαλύτεραν ἀκόμη, ἂν εἶναι δυνατόν, πάθος. Μὲ τὴν μαχητικὴν κινητοποίησιν τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Καὶ μὲ τὴν ἰδικήν σας πρωτοπορίαν, ὁ Ἀγὼν ἀσφαλῶς θὰ εὐοδωθῇ.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ.

Δημοκρατικὰ

Ὁ Ἀγών μας

Ἡ Ἕνωσις Κέντρου καὶ ἡ Ὀργάνωσις τῶν Νέων της, αἰσθάνονται τὴν ὑπερηφάνεια ὅτι ὁδηγοῦν τὰ Ἑλληνικὰ Νειᾶτα ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς ξενητειᾶς, ὅπου ἡ ἀστοργία καὶ ἡ ἠθικὴ σῆψις τοῦ Καραμανλικοῦ καθεστῶτος τὰ σπρώχνει, στὸν δύσκολον, ἀλλὰ τιμημένο δρόμον τοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὴν ἐλευθερία. Ἂς κοάζουν οἱ κληρονόμοι τῶν «Πομερανῶν» καὶ τοῦ «Οἴκαδε», ποὺ θέλουν τοὺς νέους μας φιλοτόμαρους καὶ ἀπολιτικοὺς τέντυ - μπούς. Ἐμεῖς δὲν ἀρκούμεθα στὴν πτῶσι τοῦ ἑτοιμόρροπου Καραμανλισμοῦ. Προετοιμάζομε καὶ τὴν νέαν γενεὰν γιὰ τὸ ἔργο τῆς καθάρσεως, τῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς προκοπῆς.

ΤΟ 114

Σκιαμαχοῦν ἀκόμη οἱ Ἀρχὲς ποὺ προσπαθοῦν ν' ἀνακαλύψουν τοὺς «δράστας» τῆς ἐπάρσεως σημαιῶν μὲ τὸ «114». Μοχθοῦν ἐπὶ μῆνες χωρὶς ἐλπίδα ἀντιμετωπίσεως τοῦ «κακοῦ». Γιατί τὶς σημαῖες μὲ τὸ 114 τὶς ἀνεμίζει ἡ ψυχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος, ποὺ δονεῖται ἀπὸ τὸν παλμὸ τοῦ δημοκρατικοῦ ἀγῶνος τῆς Ε.Κ. Καὶ ἂν βροῦν δύο ἢ τρεῖς νέους, ποὺ θὰ διεκδικήσουν τὴν τιμὴν τῶν πρώτων, εἶναι στρατιὲς οἱ νέοι σπουδαστές, ἐργαζόμενοι καὶ ἀγρότες, ποὺ ἀπεφάσισαν νὰ κάνουν πράξι τὴν τελευταία ἐπιταγὴ τοῦ Συντάγματος.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΙΣ

Ἡ νεολαία τῆς ΕΡΕ ὀργανώνεται... Ὀργανωταί, ὁ ἔντιμος ἐκεῖνος πρώην ὑπάλληλος τοῦ ΤΕΒΕ καὶ νῦν κομπιναδόρος τῶν τσιμέντων κ. Ἀλέκος Καραμανλῆς («σοῦ πάει τὸ βασίλειο») καὶ ὁ «νεοσσὸς» τοῦ νεοφασισμοῦ κ. Φαρμάκης. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἄριστος συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πράξεως ὥστε καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν φερέλπιδων στελεχῶν τῆς ΕΚΟΦ ἡ νεολαία τῆς ΕΡΕ νὰ κατακτήσῃ... τὶς ψυχὲς τῶν Νέων.

ΟΙ „ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΙ" ΤΗΣ ΕΡΕ

Οἱ πολυμήχανοι πλὴν «ἀφελεῖς» (κατὰ Μανιαδάκην) διανοούμενοι τῆς ΕΡΕ, ἐνισχυθέντες καὶ ἀπὸ τὰ φῶτα τῶν εἰδικῶς μεταβληθέντων Ἀμερικανῶν κκ. Μίλλερ καὶ Σίας, κατέστρωσαν τὸ μεγαλόπνοον σχέδιόν των ἐκτονώσεως τῆς ἀγωνιστικότητος τῶν νέων καὶ ἰδίᾳ τῶν φοιτητῶν, τμῆμα τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ ἡ ἀνάπτυξις δῆθεν ὑπερκομματικῆς «πνευματικῆς» κινήσεως μεταξὺ τῶν νέων σπουδαστῶν καὶ ἐπιστημόνων. Χωρὶς νὰ τοὺς διδάξῃ τίποτε ἡ ἐπὶ τόσους μῆνες ἀδυναμία ὑπερνικήσεως τῆς ἀφανείας τῆς νέας ὀργανώσεως — ἅς κλαίει ποὺ τἄνει τὰ μυστικὰ κονδύλια — ἐξακολουθοῦν τὴν μάταιη προσπάθειά τους πρὸς ἄγραν ἀπληροφορήτων. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ φοιτηταὶ ἑτοιμάζονται γιὰ τοὺς φθινοπωρινοὺς ἀγῶνες τους καὶ μυκτηρίζουν τὰ «ἐπιτελεῖα» τῆς ΕΡΕ.

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΕΛΕΙΠΑΝ...

Ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν ἔλαβε ἔναντι τοῦ Στέμματος ἡ Ἕνωσις Κέντρου, σαφὴς καὶ ὑπερήφανη, μεταξὺ τῶν ἄλλων σοβαρῶν συνεπειῶν της, προκαλεῖ καὶ τὴν ἀνάγκη ἀναστολῆς τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων ποὺ ἑτοιμάζονται γιὰ τὴν συμπλήρωσι τῶν 100 ἐτῶν τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας.

Ὅταν ἡ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ποὺ ἀναμφίβολα ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου καὶ μ' ἐνθουσιασμὸ ἐπικροτεῖ τὴν ἀνδροπρεπῆ διακύρυξι τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, ποιὸ νόημα θὰ ἔχουν οἱ πανηγυρισμοὶ τῆς κατοχικῆς ἐπετείου, παρὰ τὴν μεγαλύτερη εὐρύνσι τοῦ χάσματος μεταξὺ Λαοῦ καὶ Βασιλέως;

ΟΙ ΜΟΙΡΑΙΟΙ

Συνεχίζεται ὁ κατήφορος τῶν ἀνωμάλων κυβερνητῶν. Ἐπιβολὴ αἱματηρῶν φορολογιῶν, σπατάλες, παροχὲς στὴν Αὐλή, διωγμοὶ τῶν ἐργαζομένων, ἀποτελοῦν τὰ δείγματα τῆς τυφλῆς πορείας των. Κανεὶς πλέον, ὅσο μετριοπαθὴς κι' ἂν εἶναι, δὲν θλίβεται γιὰ τὸ ἀναμενόμενο σκληρὸ τέλος τῶν μοιραίων κυβερνητῶν μας. Θλιβόμεθα, ὅμως, ὅλοι οἱ Ἕλληνες γιὰ τὰ δεινὰ ποὺ ἐπισωρεύουν καὶ ἀγωνιοῦμε γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μετὰ τὴν κάθαρσι ἀπογραφῆς τῶν καταστροφῶν. Ἐμεῖς οἱ νέοι ἂς χαλυβδώνουμε τὴν θέλησί μας κι' ἂς ἑτοιμαζόμεθα γιὰ τὴν μακρὰ πορεία τῆς ἀνορθώσεως. Μεγάλες θυσίες θ' ἀπαιτηθοῦν, ἀλλὰ ἡ πατρίδα μας θ' ἀκολουθήσῃ στὸ τέλος τὸ δρόμο τῆς προόδου τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ ἐπίσημη ἐπίσκεψις τοῦ προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Ἀρχ. Μακαρίου ἔπανέφερε στὴ μνήμη τῶν Νέων τοὺς ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ μας μὲ πρωτοπόρο τὴν νεότητα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων.

Ἑλληνικὸ αἷμα χύθηκε ὄχι μόνον στὴν Κύπρο, ἀλλὰ καὶ στὴν Ἑλλάδα. Μέσα στὴν Ἀθήνα οἱ φοιτηταὶ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι νέοι ἔδωσαν τὴν ἄσφαλτο χτυπημένοι ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς Καραμανλικῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἀ-

Τόπο σιοὺς νέους...

(Τοῦ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ)

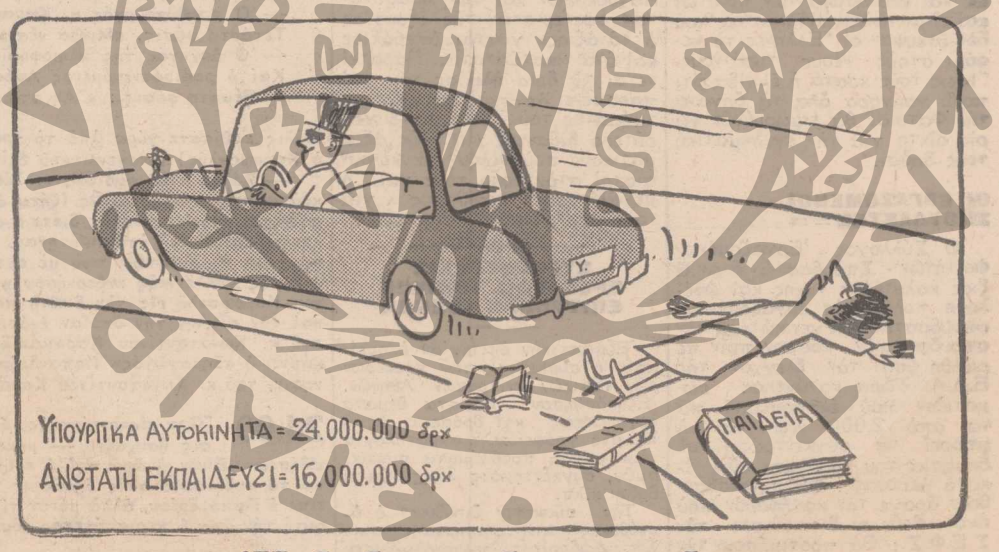

Ἡ δρᾶσις τῶν τρωχῶν

(Τοῦ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ)

Δημοκρατικὰ

γωνιστικότητα τοῦ Λαοῦ δὲν ἔνίκησε τὴν δαλιότητα τῶν ἀκαλίων κυβερνητῶν του. Καὶ ἡ Κύπρος ἀπὸ ἑλληνικὴ ἔγινε ἑλληνο-τουρκική. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται τὸ ἀφόσκιο καθεστῶς των συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης - Λονδίνου καὶ ἀνέλαβε τὴν ρητὴ ὑποχρέωσι ν' ἀντιδράσῃ ἐνῶπιος σ' ἐνδεχόμενα ἐξέγερσι τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ.

Ἡ Νέμεσις ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ διατηρήσῃ στὴν καρδιὰ του τὸ δραμα τῆς προγματικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἑνώσεως.

ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ

300.000 Ἕλληνες κατὰ πλεῖονότητα καταβλιττικά, νέοι· πῆραν τὸ δρόμο τῆς ξεντρίας τὰ τελευταῖα χρόνια. Ὑπευρώμιμισε ὁ Ἡγέτης τῆς Δημοκρατίας, ὁμιλῶν στὶς 5 Ὀκτωβρίου στὴν μεγαλόπτυχη συγκέντρωσι ὑπερτεραιοσίων στπλεχῶν τοῦ συνδικαλισμοῦ. Καὶ οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος. ποὺ ἔρχονται στὴ ζωὴ καὶ βρίσκουν κλεῖστοὺς τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς, ἐνιοῦν κάθε ἡμέρα πιὸ πολὺ τὴν ἐθνικὴ καταστροφὴ ποὺ ἀπειγνάζεται ἡ ἀδίστακτη συμμορία τῶν νόθων καὶ παρανόμων, μὲ τὴν εἰμορφογία τῶν πολιτικοτέρων δυνάμεων τοῦ τόπου. Οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος ἑνιοοῦν. Καὶ πυκνώνουν τὶς τάξεις τοῦ Κέντρου.

Τὸ ἀρχικὸ του κύρος καὶ τὴν παλαιά του δύναμι:

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΣΕΤΑΣΕΙΣ

Τὰ προβλήματα τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων γιὰ τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα εἶναι πολλά. Δὲν εἶναι μόνον τὰ λανθασμένα ἢ ἀδίδακτα θέματα ποὺ δίδονται στοὺς ὑποψηφίους. Ἡ προπαρασκευὴ τῶν νέων ἀπὸ τὰ ἀπειράριθμα φροντιστήρια. οἱ συνθήκες διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων, τ' ἀναγκαιοῦμε τὰς κατὰ τὴν ἐ ...σιν τῶν ἀποτελεσμάτων, οἱ εὐνοιες καὶ οἱ δυσμένειες, τὸ ἀνεξέλεγκτο τῶν ἐξεταστῶν ἐποπτῶν καὶ κλητήρων ἀκόμη καὶ πλήθος ἄλλων ζητημάτων δὲν ἀποτελοῦν μόνον ἐμπόδια γιὰ τοὺς νέους ποὺ θέλουν νὰ σπουδάσουν ἀλλὰ πηγὲς τῶν πρώτων ἀδίκων πλημμάτων γι' αὐτοὺς· συγχρόνως δὲ διδάσκουν ὅτι στὴν πανωλωγία. στοὺς μεσάζοντες. στὴν τύχη καὶ ἄλλους ἀναλόγους πραγόντες ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία καὶ ὄχι κυρίως στὴν ἐπίπονη μελέτη·

Θὰ ἦταν ἀστεῖο νὰ περιμένωμε ὅτι θ' ἀσχολοῦσῃ κάποτε μὲ τὰ προβλήματα αὐτὰ τὰ Ὑ πουργεῖο Παιδείας ἄπαξ τὸ κα τάντησαν οἱ «Ἐλέφαντες» τῆς Ε ΡΕ. ὅταν μάλιστα διαδέξουμε στὴ ἐσημερίδες ὅτι ἐπειτα ἀπὸ δεκαπλάσιο θορύβου γιὰ τὰ θέ-

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ: (ΤΟ... ΧΩΝΙ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε)

1.50 Δροχμὴ δίνετε τὴν Κυριακὴ τὸ πρωΐ καὶ ἀγοράζετε τὸ «Ρα διοπρόγραμμα». Τὸ «Ραδιοπρόγραμμα, σᾶς πληροφορεῖ τὶς ὧρες καὶ τὶς ἡμέρες τῆς ἑβδομάδος, ποὺ θὰ ἀκούσετε νὰ μιλᾶνε γιὰ τὸν Πρόεδρο κ. Κωνσταντῖνο Καραμανλῆ καὶ γιὰ ἄλλα διασκεδαστικὰ θέματα...

Ἀλλὰ ἄς ἀρχίσουμε τὴν... ἐκπομπή μας. Κάθε πρωΐ στὶς **7.15** 7.15, μόλις ἀνοίξετε τὰ μάτια σας, ἀρχίζει ἡ... δοξολογία. Ὁ ὑπηκοὸ ἔχει κάνει ἀλλοκότιες γυμνάσεις καὶ μὲ γάργαρη φωνή, σὰν ἄλλος μουσεῖνης, ποὺ σκοῦσι τὸ κεφάλι του στὸ κισμὲτ τοῦ κομμουνιστικοῦ κράτους τῆς δεξιᾶς, κρουγάζει ἀπὸ τὸν... μιναρὲ τοῦ Ε.Ι.Ρ. :

— Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως (παιρανόμου) κύριος Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς...

Καὶ συνεχίζει νὰ λέῃ, νὰ λέῃ... Ἀλλὰ γυρίζετε ἐστὶς τὸ κουμπὶ καὶ ξαναβρίσκετε τὴν... ψυχικὴ σας γαλήνη.

10.00 Ἀκριβῶς.

Ἐσὰν δὲν ἔχετε στὸ γραφεῖο σας ἢ στὸ μαγαζί σας ἢ στὸ ἐργοστάσιο, ἢ στὸ χωράφι σας... τρανζίστορ, (μὲ τόση... εὐμπορία ἔπρεπε νὰ ἔχετε ἀγοράσει), γάνετε. Διότι στὶς 10 ἀκριβῶς τὸ πρωΐ, μέσα ἀπὸ τὸ... χωνὶ τῆς Ε.Ρ.Ε. σᾶς σεβέρει ἡ κυβέρνησι (τῆς Ε.Ρ.Ε.) καφιδάκι. Λέγεται «Εἰδήσεις ἐν συντομίᾳ». Μέσα σ' ἕδυ μόνον λεπτά, ἀκοῦτε ὅλες τὶς εἰδήσεις, περιεχόμενες σὲ 500 περίπου λέξεις. Ἀπ' αὐτές, οἱ 450 λένε γιὰ τὸν «Πρόεδρο», τὸν «Πρωθυπουργὸ», τὴν «Ε.Ρ.Ε.», τὸν «Καραμανλῆ» καὶ τὰ τσιαστὰ, σὲ ποσοστὸ ἴσο μὲ τὶς... στρατιωτικὲς φῆφοις!... Μετὰ τὶς «Εἰδήσεις ἐν συντομίᾳ», τὸ πρόγραμμα προβλέπει «Διακοπή». Καὶ διπτόσεστα ποὺ ἡ διακοπὴ δὲν εἶναι... πρὶν ἀπὸ τὶς εἰδήσεις.

Ὧρα 11 πρωΐ μεσημβρινή.

Κάνετε τὸ χρόμα σας ξαφνικά. Γιατί διαπιστώνετε ὅτι ἐξακολουθεῖ ἡ διακοπή. Καὶ ἀγανακτεῖτε :

— Τί διάβολο πληρώνουμε συνδρομές; Μιὰ ὥρα ὁλόκληρη χωρὶς εἰδήσεις γιὰ τὸν πρωθυπουργὸ κύριο Καραμανλῆ;

Λεθὸς σας. Διότι ἀν δὲν ἀκοῦτε τὸ λατρευτὸ σας ὄνομα στὶς 11, στὸ Ἐθνικὸ Πρόγραμμα, τὸ ἀκοῦτε στὸ Δεύτερο. Τὸ ἀπόσῃς ἔσαναλέει — πιστὰ ἠχογραφημένος — τὶς «Εἰδήσεις ἐν συντομίᾳ». Καὶ ἰκανοποιεῖσθε μέχρι... παραφροσύνης.

13.00 Τὸ δελτίον εἰδήσεων εἶναι τώρα περιποιημένο, σὰν οὐζὲ ἀπὸ σερβιτόρους κλάσεως. Ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ νέα εἶναι στὴ διάθεσί σας. Ἔτσι, παρακαλοῦσθεῖτε ἐπὶ 10 λεπτὰ καὶ μαθαίνετε ὅτι πρω θυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὁ...

...ὁ ἴδιος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται καὶ στὶς δύο καὶ μισή. **14.00**
Γιὰ νὰ προλάβετε τὸ δελτίον εἰδήσεων τῆς ὥρας αὐτῆς, πού εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ ἐπίσημα καὶ σοβαρὰ τοῦ εἰκοσιτετραώρου, ταξιδεύετε ὄρθιος μὲ τὸ τρόλλεϋ, ἢ τὸ λεωφορεῖο. Ἀλλὰ φεῦ! "Οταν ἔχετε φτάσει στὸ σπίτι, μόλις προλαμβάνετε τὴν τελευταία λέξι τοῦ σπικερ καὶ ἀκοῦτε :

— ...μανλῆς.

Καταφέρεσθε κατὰ τῶν συγκοινωνιῶν, ποὺ ἐξ αἰτίας τους χάσατε τὸ «Κερο», ἀλλὰ σκέπτεσθε ὅτι καὶ ὁ ὑπουργὸς τους εἶναι φίλος τοῦ κ. Κερο — καὶ... καταπίνετε τὴ γλῶσσα σας.

18 — 18.30 Ἄγονες ὧρες, τοῦ νὸ Ε.Ι.Ρ. ἀκολουθεῖ τὴν λι τότητα τοῦ Μὶν Παρνὲς (συγγνώμην) τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. δηλαδὴ καὶ σερβίρει δύο δίλεπτα εἰδήσεων, ἐν ἀπεπ πιστικῇ συντομίᾳ. Δὲν ὑπάρχει ὅμως λόγος νὰ χφρινιάζετε. Διότι, ἂν προσέξετε καλά, μετὰ τὸ δελτίο εἰδήσεων, στὶς δύο καὶ μισή, ὑπάρχει σχόλιον εἰδικῶν συναγωνιστῶν, εἰδικῶν περὶ τῶν πολιτικῶν τῆς εἰδικῆς κυβερνήσεως (τῆς Ε.Ρ.Ε.), οἱ ὁποῖοι ἐξηγοῦν ὅτι ὅλα πάνε καλά, θαυμάσια, ἂν ἠηθῆ ὅτι" ἐφὲν ἔτι πρωθυπουργὸς τῆς χώρας εἶναι ὁ κ. Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς.

Τὸ σούρουπο ἔχει πέσει στοὺς κάμπους καὶ στὰ βουνά. Καὶ αὐτὴ τὴ μουντὴ ὥρα, ἔρχεται ἡ... θεομηνία στὶς ἐ- **19.30**
παρχίες. Τὸ Ἐθνικὸ Πρόγραμμα ἐξαπολύει τὴν «Ὧρα τῆς ὑπαίθρου». Γυρω ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο τοῦ καφενείου τοῦ χωριοῦ, πρόσωπα σκαμμένα ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα τοῦ μόχθου τῆς γῆς, κύρο τσακισμένο ἀπὸ τὴν ἀγγαλιὰ τῆς ἐπιβίωσας, φυχὲς διαλυμένες ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα τῆς ἐγκαταλείψεως, ἀκοῦνε ;

— Ἀλλληλογραφία μὲ τοὺς ἐργαζομένους στὴν ὑπαιθρο.

(Ἀναβαλλεται ὅσπου νὰ γίνουν σχολεῖα στὰ χωριά).

— Γιὰ τὶς ὀγρότικες συντάξεις.

(Πῶς βλεῖφε τὴν ἰδέα τῆς Ε.Ρ.Ε., ὁ... Παπανδρέου).

— Δανειοδότησις τῶν ἀγροτῶν.

(Φευγάτε... Ἔρχεται ἡ... Ἀγροτικὴ Τράπεζα).

— Ὁδηγίες τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας.

(Πῶς νὰ ἀγοράζετε φτηνά... φάρμακα).

— Τὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ.

(Ὁ Ὀμόνοια, Μὰν Παρνὲς, Βία καὶ Νοθεία).

— Συμβουλὲς πρὸς ἀγρότισσες, ἀπὸ τὸ μαιευτῆριο «Μαρίκα Ἠλιόδορ».

(Πῶς νὰ ξεγεννᾶτε χωρὶς γιατρό).

— Συμβουλὲς τοῦ Ὀργανισμοῦ Προλήψεως Ἀτυχημάτων.

(Πῶς νὰ βᾶ ξαναφηφίστε... Ε.Ρ.Ε.).

Καὶ ἡ «Ὧρα τῆς ὑπαίθρου» τελειώνει καὶ οἱ ἐργάτες τῆς γῆς... ἀναπνέουν! Καὶ περιμένουν τὶς ἐφημερίδες, νὰ μάθουν ποῦ ἀλλοῦ μετὰ τὸ Ἠρόμερο θὰ χύσῃ αἷμα ἡ κυβέρνησι...

20.00 Ὧρα ὀγδόη ἑσπερινή. «Ὧρα γεμάτη θέματα, ὧρα γεμάτη μάγιαα. Ὁ μέγας — καὶ γνωστὸς — ραδιοφωνικός... «ποιητὴς» τοῦ κυβερνητικοῦ Ἔργου, προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπικαίρων, δάνει τὰ μαγνητόφωνα μπροστά. Στὶς ἠχοταινίες εἶναι γραμμένα τὰ «Χρονικὰ τῆς ἡμέρας». Καὶ τὴς καραμανλικῆς ἡμέρας τὰ κεφάλματα, τ' ἀκοῦσε ἡ Ἑλληνικὴ ἑστία καὶ γελάει. Πρώτη φάσις, «Εἰδήσεις ἐν συντομίᾳ» :

— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς...

Δευτέρα φάσις, «Τὸ γεγονὸς τῆς ἡμέρας» :

— Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως (παρανόμου) κ. Κ. Καραμανλῆς...

Τρίτη φάσις, «Ἡ φωνὴ τῆς ἐπαρχίας» :

— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς...

Τετάρτη φάσις, «Μικρὰ νέα κλπ.» :

— Ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας (νόθου) κ. Καραμανλῆς...

Καὶ ὁ ραδιοφωνολόγος, ἀφοῦ :

— Πέμπτη φάσις : «Ἀλ στό...».

Μόλις καθίσατε γύρω ἀπὸ τὸ τραπεζί τοῦ λιτοῦ (ξήτω ὁ Καραμανλῆς) οἰκογενειακοῦ δείπνου. **21.30**

— Βάλτε λίγο ραδιόφωνο, λέει κάποιος. Καταστροφή. Τὸ κουκούτσι τῆς φτωχῆς ἐλπῆς (ξήτω ὁ Καραμανλῆς) ποὺ ξεκοκκαλίζετε, στέκεται στὸ λαιμό σας, διότι ὁ σπίκερ σᾶς παρουσιάζει τὴν «Ἐλληνική καὶ διεθνῆ ἐπικαιρότητα». Περισσοῦδατα σχόλια, καλοπαιρνέμενων σχολιαστῶν, ποὺ μὲ σχολαστικότητα σχολιάζουν τὴν θέσιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως (παρανόμου) τοῦ κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν, τὴν σταθερότητα αὐτῆς, καὶ τὴν αἰγλην τὴν ὁποίαν ἐχάρισε στὴν Ἑλλάδα ἡ διακυβέρνησις τοῦ κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ, ὡς καὶ τὴν ἐρμίαν τὴν ὁποίαν κατέχει ὁ «δημαγωγὸς» Παπανδρέου, μοχθέμενος τὴν ὑπέρχουν κυβέρνησιν, τοῦ κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ.

24.00 Ὧρα εἰκοστέσαρες, ἢ μηδὲν. Μεσάνυκτα καὶ ὅλη ἡ φύσις ἠσυχάζει — μόνον τὸ Ε.Ι.Ρ. ἀυλιάζει... Δελτίον εἰδήσεων. Εἶναι ἡ ὥρα ποὺ ἡ κυβέρνησι (τῆς Ε.Ρ.Ε.) ἀπαντᾶται ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο στὶς δηλώσεις Παπανδρέου. Δηλαδὴ, δὲν λέει τί εἶπε ὁ Παπανδρέου, ἀλλὰ μόνον τί τοῦ ἀπαντᾶει αὐτή. Εὐτυχῶς, ὅτι αὐτὴ τὴν ὥρα ὁ περισσότερος κόσμος κοιμᾶται.

"Ὧρα πρώτη, προϊνή. «Εἰδήσεις ἐν συντομίᾳ». Ἡ κυβέρνησις δὲν ἀπαντᾶι στὶς ἀντιδηλώσεις Παπανδρέου, γιατὶ δόξει... κομπρέσσες στά... ἐγκαύματα. Ὁ φανατικὸς ὑπήκοος τῆς... εὐημερίας ξευνχτοῦν γιὰ τὸ δελτίο εἰδήσεων. Ματαίως. "Ὧς τὶς 7.15 τὸ πρωΐ, ἡ κυβέρνησις ἀφῆνει τὸν κόσμο... ἥσυχο!

Ο ΡΑΔΙΟΣΧΟΛΙΑΣΤΗΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ν. Ε. Ζάνθη. — Μόλιστα, σέ ὅλον τὸν κόσμο ἡ Ἀντιπολίτευσις κάνει χρῆσιν τοῦ ραδιοφώνου. Ἐδῶ ἡ κυβέρνησις ἀρνέται, γιὰ νὰ μὴν κουράζῃ τὸν ἀρχηγὸ τοῦ Κέντρου.

Κον ΔΗΜ. Ἀνταῦδα. — Ἡ Ὑπηρεσία Ἐπικαίρων τοῦ Ε.Ι.Ρ., ἔχει ἀνοίξει πολλὲς τέτοιες ἐπιτυχίες. Δὲν ἔχει σημαινία ἂν ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν πῆγε τὴν τελευταία στιγμὴ στὰ ἐγκαίνια τοῦ «Ἔργου». Ἀρκεῖ ποὺ ἀκούστηκε τὸ ὄνομά του στὴν ἐκπομπή.

Δίδα Ι. Β. Ξηρόμερον. — Βεβαίως, ὀφόνος τοῦ Βλάχου στὴν γέφυρα τῆς Σφήνας, ἦταν τὸ «Γεγονὸς τῆς ἡμέρας». Ἂν δὲν τὸ μετέδωσε τὸ Ε.Ι.Ρ., δὲν φταίει ἡ κυβέρνησι, ἀλλὰ ὁ ἡρωϊκὸς ἀγρότης, ποὺ δὲν ἐδοσοπίησε ἐγκαίρως τὴν Ὑπηρεσία Ἐπικαίρων.

Κον ΤΑΚΗΝ Π. Ἀνταῦδα. — Ρωτᾶτε στὸ γράμα σας «Τί τὰ κάνει τὸ Ε.Ι.Ρ. τὰ λεφτὰ ποὺ εἰσπράττει; Δὲν τὰ διαφημίσεις;». Πολὺ περίεργος φαίνεσθε. Πῶς θὰ λειτουργήσῃ; «Ἔχει τὶς συνδρομές». Πλὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ τῶν ἀθηναϊκῶν ἀναβάσεων ἐκεῖ ἀκοῦστε μεγάλα τμήματα τῆς κοινῆς γνώμης νὰ ἔχουν τὸ συναίσθημα ὅτι ἡ αὐθαιρεσία τὸν κατέχει τόπους Ἀρχῶν εἶναι παντοδύναμος.

Εἶναι ἀναμφίβολον ἐπίσης, ὅτι μέτρα δίοια, κατὰ τὴς διαδόσεως τῶν ἰδεῶν, εἰς οὐδέν ὠφελοῦν, καθὼς ἔχει ἀποδεῖξει ἡ πεῖρα τῶν αἰώνων, τουναντίον δέ, στιγματίζουν τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν φοὺν αὐτὰς ταύτας τὰς καταδιωκομένας ἰδέας. Δι' ὃ καὶ ἂν ἐπρόκειτο ἡ ὡς ἄνω σπειραγωφεῖσα διοικητικὴ πολιτικὴ νὰ ἀρνῆθῇ ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ συμφέροντος τῆς ἀστικῆς κράτους, ἐν ἀνάμεσι τοῦ ὁποίου συνήθως ἀσκεῖται, θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ἀναμφιδόλως ὡς ἀτυχής, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἐμφανίζει ὡς τσσον κλονισμένην καὶ ἐπιόμβρσον τὴν ἀστικὴν ἀργύνασιν τῆς κοινωνίας, ὥστε αὐτὴ νὰ ἔχῃ ἀνάγκην τοιοῦτον κράτος καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἐπιμένει ὅλα τὰ ἔν τῇ Ἑλλάδι κόμματα, ὅτι ὡς ἀπαραίτητος τῆς διατηρήσεως τοῦ ἀστικοῦ κράτους, εἶναι ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις του, ἐπομένως ὄχι ἡ διὰ διαίων μέτρων ἀπόκρυσις πάσης κινήσεως πρὸς μεταβολὴν τῆς κακῆς λοιπὸν καταστάσεως.

Θεωρούμεν καθήκον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν πάντων, ἐπὶ τῆς συνεχιζομένης ὡς ἄνω πολιτικῆς τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν Ἀρχῶν.

Ὡς πολῖται, θεωρούμεν ὑπέρταστον ἀγαθὸν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ κράτος τοῦ Δικαίου, τὸ ὁποῖον ἐποτέλεῖ τὴν ἐγγύησιν αὐτῆς. Ἐλευθερία καὶ «ἐξεταιρεστικὴ νόμοι» δὲν συμβιβάζονται. Κατὰ κοινὴν δὲ ἀναγνώρισιν, οἱ νόμοι οὗτοι, ὁποτυχόντες πρὸ πολλοῦ τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ των, κατέστησαν καὶ κινοῦν ἀνελεθέρους, πλὴν τοντες διὰ τῆς ἐφαρμογῆς των τὴν ἐλευθερίαν παντὸς ἀδικαρκτοῦς πολίτου.

Θεωρούμεν καθήκον ὡς πολῖται, νὰ ζητήσωμεν τὴν μεταβολὴν τῆς πολιτικῆς ταύτης, διότι ἡ περαιτέρω συνέχισις αὐτῆς, ἐγκλείει μεγίστους κινδύνους. Παριστάνει ἐν πρότοις τὴν Ἑλλάδα ὡς μὴ δυναμένην νὰν ἀντιστῇ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τὴν τρμοκράτησιν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν δίαν, εἰς μεθόδους δηλαδὴ, μὴ ἁρμοζούσας εἰς τὸν πολιτισμὸν κράτους μὲ φιλελεύθερον καὶ δημοκρατικὸν πολίτευμα.

Διαφεύγει τὴν διοίκησιν δὲ τοῦ εθισμοῦ εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ ἀποδαίνει ἐνεκα τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν».

Οἱ γραμμὲς αὐτὲς δὲν γράφονται σήμερα. Ἐπρόκειτο πρὶν ἀπὸ 25 χρόνια, στὶς 27 Ἰουλίου 1936, ὀκτὼ μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν κήρυξιν τῆς δικτατορίας τῆς 4ης Αὐγούστου.

Κείμενο τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀνάλογο μὲ τὸ σημερινὸ, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων Ε.Κ. ἀπεστάλη κατὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς δημοκρατίας στὴν Ἑλλάδα, ἐ ἀσβέξει κανείς τὴς ὑπογραφὲς τοῦ Κώστη Παλαμᾶ, τοῦ Γρηγ. Ξενοπούλου, τοῦ Σπ. Μυριβήλη, τοῦ Σ. Θεοδωρόπουλου, τοῦ Γ. Θεοτοκᾶ, τοῦ Ἀντρέα Ζεύγη (Ἀλῆ Βεζύρ), τοῦ Γιάννη Κοντοπούλου, τοῦ Ἀλῆ Βεζύρ, τοῦ Θ. Συναδινοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων καὶ μπαίνει σὲ σκέψεις, πολλὲς σκέψεις γιὰ τὴ σημερινὴ πνευματικὴ ηγεσία τοῦ Ἔθνους, τοῦ ἐκτὸς ἀπὸ σπάνιες ἐξαιρέσεις ὄχι ἀκουγεται, Ἐφηυγάζει, συμβιβάζεται, δολεύεται...

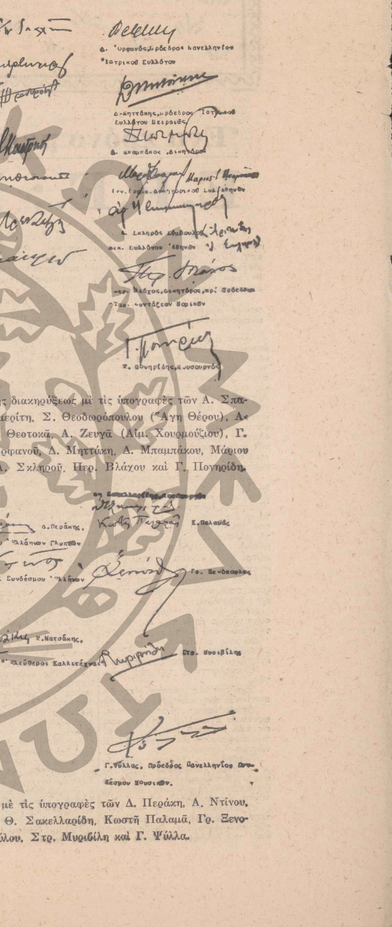

Φωτοτυπία τῆς 8ης σελίδος τῆς διακηρύξεως τῆς Ἑνώσεως ἐπὶ τῶν Ἐλευθεριῶν τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τοῦ Πολίτου (1936). Διακρίνονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Ἀλ. Σπάνου, Παύλου Νιρβάνα, Κ. Βέη, Ἠλ. Τσιριμώκου, Αἰμ. Βεάκη, Θ. Τσάτσου, Γ. Σεφερίτη, Ἀθαν. Ἀθανασίου, Ν. Λάσκαρη καὶ Θ. Συναδινοῦ.

Δημοκράτης

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΤΗΣ Ε.Κ.
Ἔτος Α' — Φύλλο 1 — Ὀκτώβριος 1962
Διευθυντὴς Συντάξεως: ΦΑΙΔΡΟΣ ΜΠΑΡΑΑΣ
Ἐπιμελεία : Χρήστου Λαδᾶ 2
Ὑπεύθυνος : ΑΠ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ
Βρυξίδος 24

Τὶ διδάσκονται οἱ νέοι

ΧΙΤΛΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

Μιὰ ἀποκαλυπτικὴ ἐπιστολὴ

Ἀγαπητὲ «Δημοκράτη»,

Τυγχάνω πτυχιοῦχος τῆς Σχολῆς Ξεναγῶν τοῦ Ἐ.Ο.Τ. ἀφοῦ παρακολούθησα ἐπιμελῶς τὰ μαθήματα τῆς προσφάτου περιόδου καὶ ἔδωσα ἐξετάσεις ἐπιτυχεῖς πρὸ μηνῶν. Τυχὸν ἀπίστης τρίτοεστὴς τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ οὔτω εἶμαι κάπως ἐς θέσιν νὰ ἀντιλημφθῶ ἤδη ὁρισμένα πράγματα ποὺ θέτουσι ὀμέσως ὑπὸ τὴν κρίσιν σας.

Ἐξ ἄλλου φυλή... εἶναι ἡ ἀνωτέρα σημαντικὴς καὶ πνευματικὴς φυλή» (σελ. 34).

«Ἡ βορεία φυλὴ... εἰς τὴν ὁποίαν ἀποδίδομεν μεγάλην ἀξίαν ὑπὸ τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἐν Γερμανίᾳ, εἶναι ἴσως ἡ ἀνωτέρα ἀπασῶν», «ὁ γερμανικὸς ἐθνικοσοσιαλισμός, ὁ ὁποῖος ἐθεώρησε τους ἑβραίους οὐχὶ ἀδίκως ὡς ξένους φυλετικῶς καὶ κατώτερον λαὸν ἀπὸ τὸν γερμανικόν...»

«Τὸ ἰδανικὸν τῆς εὐγενετικῆς θὰ ἦτο ἀφ' ἑνὸς, ἡ φυλετικὴ ἀγνότης ἀπὸ ἑφυῆ ἀγομένης μίας ἀνωτέρας μὲ κατωτέραν) ἀφ' ἑτέρου, μεγαλυτέρα αὔξησις ἀριθμοῦ γεννήσεων τῶν ἀνωτέρων τάξεων συνοδευομένη μὲ περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ γεννήσεων τῶν κατωτέρων». Αὐτὰ τὰ λίγα ἀρκοῦν. Ἀλλὰ γιὰ νὰ εἶναι ἡ ἀκριβὴς πρόσοψη τοῦ κειμενικοῦ. Καὶ ἐπιχειρεῖ ὁ συγγραφεὺς νὰ προλάβῃ τὶς ἐπιψιλάζεις ἢ τὴ γιοῦχα (ἐπιμος ὁ κ. Μάλλεϊ, ἀγαπᾶς τὸν Ἄγγλων φασιστὴν προχτὲς ἀκόμη στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Μπαλβάλλα ἀνὰ ἐν Ἀμερικανοῦς φοιτητές). Καὶ γράφει :

«Δὲν ἐν τούτοις νὰ τονισθῆ ὅτι αἱ θεμέλιαι περὶ φυλῶν γενικῶς καὶ εὐγενετικῆς ἐιδικώτερα ποὺ γίνεται λόγος ἀνωτέρα (κοὶ ποιός, ἐμείς ἐδῶ, ὁ δηήγαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπους στὰ κρεματόρια καὶ στὰ στρατόπεδα) προκαλοῦν μικρὸν ἐπιφυλακτικότητα (ὑπὸ σημειώσις δικὴ μας) ἐν πολ-

ΒΛΕΠΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑΝ : ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

"Ἀλλοτε καὶ τώρα...

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΕΤΑΙ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ

Ἕνα κείμενο τοῦ 1936

«Ἄγει ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς καθολικὴν ἐχθρότητα τῆς ἐργατικῆς τάξεως ρὸς τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον παρίσταται ἀδιάφορον διὰ τὴν εὐδυνη τοῦον αἰμάτρῶν εἰς ὅρους αὐτῆς σκηψὶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι οἱ πολῖται δὲν δύνανται νὰ ἔχουν πεποίθησιν εἰς τὴν ἀμερολψίαν τῶν Ἀρχῶν, ἀκόμη καὶ ἂν πρόκειται περὶ τῆς ζωῆς των, διότι καὶ ὁ ὑποπεσὼν εἰς ἀδικημα κατ' αὐτῆς, ἐνδέχεται νὰ μὴ δοσῃ εὐθύνας ἐκ λόγων σκοπιμότητος ἢ ἄλλων. Καὶ ἔστι κλονίζεται πολλαπλῶς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἠθικὸν κύρος τοῦ κράτους.

Ἀπλαῖ πολλάκις συσκέψεις ἐπιτροπῶν ἢ διοικήσεων σωματείων, ἀπαγορεύονται αὐθαιρέτως. Ἡ μυστικὴ παρακολούθησις πάσης καὶ τῆς μικροτέρας ἀκόμη ὁμιλίας κινήσεως καὶ πρὸς τοὺς πλεῖον νομίμους σκοποὺς, εἶναι τόσον ἐνοχλητικὴ, ὥστε κινεῖ τὴν γενικωτέραν ἀγανάκτησιν.

Ἀπὸ διαδόσεις δὲ περιφερείας τῆς Ἑλλάδος σημειώνονται συνεχεῖς διαμαρτυρίαι ὄχι μόνον διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν καταπάτησιν τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τσσην τῆς προμοκρατίας, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὴν διοίκησιν αὐτῶν. Ἡ ἰδέα γενικῶς, τῆς ἠγγυημένης ὑπὸ τοῦ Δικαίου ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν, ἐχει ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις ἐξαφανισθῆ, οὕτως ὥστε μεγάλα τμήματα τῆς κοινῆς γνώμης νὰ ἔχουν τὸ συναίσθημα ὅτι ἡ αὐθαιρεσία τὸν κατέχει τόπους Ἀρχῶν εἶναι παντοδύναμος.

Εἶναι ἀναμφίβολον ἐπίσης, ὅτι μέτρα δίοια, κατὰ τῆς διαδόσεως τῶν ἰδεῶν, εἰς οὐδὲν ὠφελοῦν, καθὼς ἔχει ἀποδεῖξει ἡ πεῖρα τῶν αἰώνων, τουναντίον δέ, στιγματίζουν τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν φοὺν αὐτὰς ταύτας τὰς καταδιωκομένας ἰδέας. Δι' ὃ καὶ ἂν ἐπρόκειτο ἡ ὡς ἄνω σπειραγωφεῖσα διοικητικὴ πολιτικὴ νὰ ἀρνῆθῇ ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ συμφέροντος τῆς ἀστικῆς κράτους, ἐν ἀνάμεσι τοῦ ὁποίου συνήθως ἀσκεῖται, θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ἀναμφιδόλως ὡς ἀτυχής, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἐμφανίζει ὡς τσσον κλονισμένην καὶ ἐπιόμβρσον τὴν ἀστικὴν ἀργύνασιν τῆς κοινωνίας, ὥστε αὐτὴ νὰ ἔχῃ ἀνάγκην τοιοῦτον κράτος καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἐπιμένει ὅλα τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι κόμματα, ὅτι ὡς ἀπαραίτητος τῆς διατηρήσεως τοῦ ἀστικοῦ κράτους, εἶναι ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις του, ἐπομένως ὄχι

Ἕνα χρόνο μετὰ τὸ ἐκλογικὸ πραξικόπημα

Ε.Ρ.Ε.: ΣΚΑΝΔΑΛΑ

Σὲ λίγες μέρες συμπληρώνεται ἕνας ὁλόκληρος χρόνος ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ ἐκλογικοῦ ὀργίου, τοῦ προξενικήματος τῆς 29ης Ὀκτεωβρίου 1961. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ φατσὶ τῆς Δεξιᾶς κατὰ τὸν πλέον βάναυσα καὶ ἀπροκάλυπτο τρόπο βάλτε στὴν θέληση ἑνὸς λαοῦ καὶ κατεστραγγάλισε κάθε ἔννοια ὑπηκοοτικοῦ πολιτεύματος!

Σωρεία σκανδάλων, ἐκτρόπων καὶ τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν προηγήθηκαν τοῦ προξενικήματος μὲ ἐαθμὸ ὥστε ν' ἀναστατωθῆ τὸ Πανελλήνιο καὶ ν' ἀπασχοληθῆ διεθνῶς.

Ἡ κοινὴ γνώμη : Φαυλοκρατία, αὐθαιρεσίες, κομματικὸ ὄργανο, ἐγκληματικὴ διασπάθεια τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ γίλια ἄλλα θεινὰ συσσώρευσε στὸν τόπο αὐτό, ἕξη χρόνια μέχρι τὶς «ἐκλογές» τῆς 29ης Ὀκτωβρίου ἢ «ἐκλογὲς» τῆς φατσέας. Καὶ ὁ λαὸς ἀγανακτισμένος ἔφτασε μπροστὰ στὴ κάλπη. Καὶ ἡ ἀπόφασί του ἦταν γνωστή: Ν' ἀποδοκιμάσῃ μὲ τὴν ψῆφο τοῦ τοὺς φαύλους, νὰ συντοίψῃ τὴν εὐνοικοφαγία, ν' ἀναστηλώσῃ τὰ ἐρείπια τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν.

Ἀλλὰ ὁ λαὸς δὲν κατάφερε νὰ ἐκφράσῃ μὲ ἀριθμοὺς τὴν ἀγανακτησί του, τὴν ἀποδοκιμασία του. Δὲν κατάφερε ν' ἀντιμετωπίσῃ μιὰ σατανικὰ ὀργανωμένη εἰδ βάρος του τρομοκρατία. Καὶ λίγιστε! Ἡ θέλησίς του πνίγτηκε κάτω ἀπὸ μιὰ στυγνὴ βία καὶ ἡ κάτοψείς του πλαστογραφήθηκε κάτω ἀπὸ μιὰ προτοφανῆ στὰ ἐλληνικὰ χρονικὰ τῆς χώρας αὐτῆς ψηφεία ποὺ συνεγκαίνιασε τὴ «ἐκλογικὰ ποσοστὰ» ὁλοκληρωτικῶν κρατῶν...

Ὅμως τὸ προξενιόπημα αὐτὸ ἢ νὰ χρόνο τώρα χάρις στὸν ἐθνοσωτῆριο «ἀνένδοτο ἀγῶνα» τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀποκαλύφθηκε πέρα ἀπ' πέρα. Οἱ λιπτοψέρειες τοῦ «σκανδάλου τοῦ αἰώνος» γιὰ τὴ χώρα μας προκάλεσαν διεθνῆ αἴσθησι. Συγκινήθηκαν ἀκόμη καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ποὺ διεπὶ σταωαγὶ γι' ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ ὀλέθριο σφάλμα τους νὰ στηρίζουν σαθρὰ, δικτατορικὰν τάσεων καθεστῶτα...

Μόνον ἡ νόθος Κυβέρνησις δὲν συγκινήθηκε ἀπὸ τὴν εἰς βάρος τῆς Λαϊκῆ καὶ διεθνοῦς καταφρονήσῃ. Δικάδες οἱ καταδίκες τῶν κομματικῶν της ὀργάνων ἀπὸ τὰ δικαστήρια ὁλοκλήρου τῆς χώρας...

Ἐπαναλήπτικες τοπικὲς ἐκλογές.

Ἐκπληκτικὲς καταγγελίες δικαστικῶν ἀντιπροσώπων.

Ἀποκαλύψεις μυστικῶν σκοφαντικῶν ἐγκυκλίων δηλητηριάσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας εἰς βάρος τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ψηφοφόροι - δέντρα, ψηφοφόροι - νεκροί, ψηφοφόροι - μετανάστες, διπλοψηφοφόροι... Ὄργιο ἐστατισιαῖς ἀχαλίνωτο, ἀπροσμέτρητο, ἀνοκδιήγητο.

Ὁ θαρραλέος ἀγὼν τοῦ Κέντρου κωφεύλεσε τὴν κυβέρνησι τῆς «πλειοψηφίας», ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς βουλῆς. Ἀπέδειξε ὅτι ἐτοὺς ὁποίους ἔτιμε νὰ συναντηδῶ πρέπει νὰ μπῆ ἐπὶ τέλους φραγμὸς στὴν κομματικὴ ἀναλοκρατία τῆς δεξιᾶς. Ἀναπτέρωσε τὸ ἠθικὸ τοῦ λαοῦ ποὺ συρρέει κατὰ χιλιάδες μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀφανατισμὸ κάθε πρόσκλησι τῆς Δημοκρατίας.

Ὁ λαὸς τώρα εἶναι ἑτοιμος νὰ γκρεμίσῃ τὸ σαθρὸ οἰκοδόμημα τῶν φαύλων. Εἶναι ἑτοιμος ν' ἀντιτάξῃ στὴν «ἐαυτερικὴ κατοχὴ» τὴν «ἐθνικὴ ἀντίσταση». Τὸ Ἐθνικὸς ἡγέτης Γεώργιος Παπανδρέου ἀπευθυνόμενος στὰ μεγάλα λαϊκὰ ρεύματα καὶ τὴν γεωπτὴ πολιὸ ἀεολαία ἀρωτοφανεῖ : «Ἀνάτερη ἀπὸ ρηαοιδόητος ἐαὶ εἶναι ἡ ὀργὴ τοῦ Λαοῦ!...Ἡ Δημοκρατία θὰ νικήσῃ!...».

Ἐκρελισμένος ἀπὸ τὴν ὀργὴ αὐτὴ τὸ λαὸς ὑποδέχεται τὴν «ἐπέτειο» τοῦ πραξικοπήματος τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1961!

Ὁ ὑπογράφων, ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐθήματα τῆς δημοσιογραφικῆς ἐπορείας ἀποεεῖ συνδέεται τὸ ὀνομά του μὲ τὸν τίμιο ἀγῶνα τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων στὴν ἀπόπειρα τοῦ ἀστυνόμου κομματισμοῦ ποὺ ἔγιναν τὸν Λάγουστο τοῦ 1961 ἀπὰν ὁ ὑπογράφων ἔφερε τὴ φωὶ τὶς συγκλονιστικὲς ἐπομένες τοῦ δίου καὶ τῆς ποιλιτείας τοῦ περιθέτου πρὸν νὰ μάσχοι Κυκλάδων κ. Ἀν. Λεβίδη. Αὐτὴ ἦταν σὲ γενικὲς γραμμὲς ἡ ἀπολιτεία Λεβίδη».

Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι σωστὸ νὰ μιλᾶ κανεὶς ἀφηρημένα κατηγορῶντας σπουδαῖα πρόσωπα ὅπως τοῦ κ. Λεβίδη, ὁ ὁποῖος «ὁ-ρηιμέτερ» καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ Μεγάλου Ἀλλάρχου, ἀε δρᾶσι μιὰ ἀναλυτικὴ εἰκόνα τῶν δρωμένων ἀνέφερα προηγομένως.

1) Σπατάλη δεκάδων ἑκατομμυρίων σὲ μιὰ τριετία: 45.000.000 σὲ τρία χρόνια γιὰ «μικρὰ» καὶ ἐωεσσαίαν κοινωφελὴ ἔργα στὶς Κυκλάδες, δαπάνἠσε ὁ κ. Λεβίδης. Τὸ 75% τῶν «ἔργων» εἶναι ἄχρηστα καὶ κανένας ἀρμόδιος κρατικὸς ὑπάλληλος δὲν συντάσσει προτάκολλο παραλλάβης τους! "Ἐ-νας ἀεοδόξαστος Σύριος ἐπιθεωρητὴς Γαλησσὰ Σύρου δόκιμον στὰ γέρια τοῦ «ἡμετέρου» πρόεδρου 280.000 γιὰ νὰ δημιουργῆσῃ ὀδοτοδεῖομενῆ. Τὴ κοπιωτικὴ ἐγκρίθηκαν καὶ ἔγινε μόνο μιὰ... τρύπα σ' ἕνα ἀρόαχο... Ποιὸς θὰ λογοδοτήσῃ γι' αὐτὰ καὶ γιὰ τὶς ἄλλες... «τρύπες» ποὺ κατάπιαν τὰ ἐκατομμύρια τῶν πιστώσεων;

2) Ἀρόμοι, ξενῶνες, λιμάνια, ἔργα ὀρεινοῦ εἶδαν σχεδὸν ἀνεῖθησαν σὲ «ἡμετέρους» ἐργολάβους χωρὶς διαγωνισμὸ. Ἐπικεφαλῆς τῶν «ἡμετέρων» ὁ ἔργο λάδος Νικ. Ἀγουρίδης, προσωπικὸς κομματικὸς φίλος τοῦ κ. Προτοπαπαδάκη. Ἀξίζει νὰ εἰπῶ θοῦν δυὸ λόγια γιὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὴν ἠθικὴ ἀξία τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν.

α) Ὑπάρχει εἰς βάρος τοῦ κατεδικαστικὴ ἀπόφασις (ὑπ' ἀριθ. 26 τῆς 21ης Μαΐου 1946) τοῦ δικαστηρίου Ἀεροῦ Ἀθηνῶν γιὰ συνεργασία μὲ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ γιὰ ἄλλες πράξεις του ἐπὶ Κατοχῆς στερεοῦμενα ἐπὶ ἕμοις ὀλεμπόλικοίκων τῆς νήσου. Φυλάκισις 2½ χρόνια...

6) Βαρύνεται μὲ μιὰ ἐξωφενεῖ ὑπόθεσι κακοεργίας τοῦ Δημενικοῦ Ἔργου Ἀνάφῆς ποὺ τὸ ἐφεστιάεο πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχε καταστραφεῖ κατὰ τὸ ἥμισυ...

γ) Νέα ἐξωφενεῖς ὑπόθεσι κακοεργίας τῶν ἔργων ἐκβαδύτεσεως τοῦ Δημενικοῦ Μαστίχος. Συνελήφθη ἐπιπροσθέτως προσπαθῶντας ν' ἀποστάσῃ ἀπὸ τὸ Δημόσιο ποσὸν 60.000 δρχ. γιὰ ἀνύπαρκτη ἐργασία.

δ) Ὑπάρχει ἀκόμη μιὰ ἐκθεσι τοῦ μηχανικοῦ τοῦ ὑπουργείου Δημ. Ἔργων κ. Μπάρμπιρου γιὰ τὰ χωματουργικὰ ἔργα τῆς ὁδοῦ Κορώνης — Κομιακῆς Νάξου γιὰ τὰ ὁποῖα τονίζεται ὅτι ὁ κ. Λαγουρίδης εἰσέπραξε ποσὸν ἄνω τῶν 4.000.000 δρχ. ἐνῷ τὰ ἔργα ἐξεῖ ἐξετελεσθησαν ἀρτίως...

ε) Πρὸ ἔτους καὶ πλέον συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀπὸ τὸν νομιμογνικὸ Σάμου ν' ἀλλοιώνῃ τὸ μῆκος τῶν τσιμέντων ἐνὸς λιμενικοῦ ἔργου ποὺ ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ ἐκεῖ... Προφυλακίστηκε καὶ γιὰ αὐτὴ τὴν ἐπιλοιδηκὴ κατέβαλε ἐγγύησι 150.000 δρχ. Νομίζω ὅτι ἡ ὑπόθεσι αὐτὴ ἔκκρεμεῖ ἀκόμη δικαστικῶς...

3) Σκανδαλώδης ἀνάθεσι δέκα μελετῶν τουριστικῶν ξενώνων στὸν ἀδελφόν του: "Ἐδω δὲν χρειάζονται πολλὰ λόγια... "Ἐπαναλαμβάνω λέξι πρὸς λέξι τὶ ἀκριβῶς μοῦ εἶπε ὁ κ. Λεβίδης ὅταν τὸν ρώτησα σχετικῶς: «Νὰ μὴν τὸν ἐμπιστευθῶ ἐγὼ τὴν ἐκτέλεσι τῶν ἔργων αὐτῶν; Ἐκεῖνος ἔχει κρατικὸς ὑπάλληλος δὲν συντάσσει τὴν ἐνισχύσω, κ. Μπέρτος; Ἐσεῖς στὴ θέσι μου τὶ θὰ κάνατε;...»!

4) Δικτατορικὴ καὶ ἀντιδικαιοσυνικὴ φορά: Ἐθνικοποίησε πάταγο τὸ ἐπεισόδιο τοῦ κ. «νομάρχου» μὲ τὸν Ἱερὸ τῆς περιοχῆς Ἐγκαρβὴ Νάξου παπᾶ - Λάσκαρη. Τὸν ἀπαλλάξε εἰνατρωῶν χωρὶς νὰ τὴ ρωτήσῃ ἡ ἀεξιοδίκεια τὰ κατίσματα τῶν κατοίκων καὶ τὸν ἀπεῖλησε δάναυσα στὴν παραλία τοῦ ὑπνίου παρουσίᾳ δεκάδων κατοίκων. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς μὴ «ἡμετέρους» προέδρους κοινοτῆτ των συμπληρφόταν σκληρὰ καὶ ἀπάτοιμα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιαρνοῦνται ἀλλεπάλληλα ἐπεισόδεια στὴ νομαρχία.

5) Ἀπίθανος κομματισμὸς ! Ἐδῶ πλέον γραεῖζόνται τόμοι ἀλόκληροι γιὰ ν' ἀναφερθοῦν ὅλες οἱ σκανδαλόδεις πράξεις, οἱ χαρισμοὶ καὶ οἱ εὐνοϊκὲς τοῦ κ. «νομάρχου πρὸς πρόσωπα τῆς κα τασταστάσεῳ». Ἀρκεῖ νὰ εἰπωθῆ ἕνα χαρακτηριστικὸ δεῖγμα: Ὑπεεβάλλοντας τὸν ἀριθμὸ μὲ δικαιοσύνη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀπορῶν ἔδωσε ἀλλοῦρη τὴ χάρη μὲ δικαιοσύνη τὴ τρφὴ ψωμὶ ἀπὸ ἀλεωρα τοῦ μόλου τοῦ «ἡμετέρου» Δημάρχου ἄπου ἔμοις ὀλεμπόλικοι ἐξετάζεις τὸν ἀρμοδίων ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἀπεκάλυψαν στρατὶς σκουλήκιν καὶ ἀλλοῖα ζωύφια...

"Η ἀπόκαλυψη τοῦ ὀργίου αὐτοῦ στὶς ἀπῆκες τοῦ «Ἔθνους» ἐδημιούργησε τὴν ἀμοιβαία ἀλωλία τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀθήνας καὶ Κοινοτήτων Ἀττικῆς) Τῆς Λαρίσης (κὰ ἀεοδόξαν τὴν Ἀ.Ε. Ρεβοπούλου καὶ τοῦ κομματάρχου - δημάρχου κ. Χατζηγιάννη πρόεδρου τῆς Ποαλληνίου Ἑνώσεων Δήμων καὶ Κοινοτήτων...) μὲ 250.000 δρχ., τῆς Φλωρίνης (ὁ ὑπουργὸς «μας» κ. Μακρῆς...) τῆς Καβάλας (οἱ πρῶτν ὑπουργοὶ «μας» κ. Μάρτης καὶ Θεολογίτης), τῆς Καλαμάτας (ὁ ὑφυπουργὸς «μας» κ. Ἀναρέας), τῆς πόλεως καὶ Μαντινείας (ὁ πρῶτν ὑφυπουργὸς «μας» κ. Τριαντα-φυλλάκος), Χαλκίδος (ὁ ἐπὶ πρῶτν ὑπουργὸς «μας» κ.κ. Βογιατζῆς καὶ Καλλᾶς) κλπ. μὲ 200.000 δραχμὲς!

Σωρεία ἄλλων μὴ ἀπόρων Δήμων ἐνισχύθηκαν μὲ κομματικὰ κριτήρια καὶ εἰς βάρος πραγματικὰ ἀπόρων καὶ πενομένων περιοχῶν...

Νὰ μιὰ ζωντανὴ εἰκόνα ἀπὸ τὸν ἐξοχριστικὸ κομματισμὸ καὶ τὴ φαυλοκρατία ποὺ ἐβασιλεύσαν σὲ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησι ἡ Ε.Ρ.Ε. γιὰ νὰ πετύχῃ τὸ «φίσκο» τῆς Ἰστορικῆς «29ης Ὀκτωβρίου»...

ΜΠΕΡΤΣΟΣ

Αὐτὰ ἔλεγε, πρὸ 6 ἐτῶν, ἡ Ε.Ρ.Ε.!

Τὰ γραπτὰ μένουν. Οὐδέποτε δμως γραπτὰ ὑπῆρξαν ἐκδικητικώτερα. Οὐδέποτε κείμενα ἐκφγκαιαναν περισσότερο σαρδώνιο χλευασμὸ κατὰ τοῦ συντάκτου των, ἀπὸ τὶς ἀπαγγελίες τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς ἑνοσίας κατὰ τὴν πρώτη κοβοδὸ του, ἐπὶ κεφαλῆς δοτοῦ κόμματος, εἰς τὶς ἐκλογὲς τοῦ 1956.

Ἡ «Ἀλλαγὴ» ἦταν μεταξὺ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ ἡ κορυφαία. Τὸ σύνθημα ἦτο «Κλοπιμαῖον, ἀλλ' ἀπεδείχθη ἀποδοτικό. Λίγοι ὑπωπτεύθησαν ὅτι «ἀλλαγὴ» εἰς τὰ χείλη τῆς εὐνοίας δὲν ἀποτελοῦσε ὑπόσχεσιν ἀλλ' ἀπειλήν...

Ἔγραφε: «Εἶμαστε μακρὰν τῆς δεξιᾶς ὅσο καὶ τῆς ἀριστερᾶς». Καὶ πράγματι ἀπεδείχθε ὅτι τόσον ἀπείχε ἡ παράταξις του ἀπὸ πᾶσαν σύγχρονον δημοκρατικὴν ἀντίληψιν περὶ «δεξιᾶς» καὶ «ἀριστερᾶς» ὅσον ἡ πολιτικὴ φιλοσοφία τοῦ Τζουμπέ, πρὸ ἑκατονταετίας, ἀπὸ πᾶσαν ἑνοιαν κοινοβουλευτισμοῦ. Καὶ ἀπεδείχθη ὅτι τὸ κόμμα του ἦτο πράγματι «νέα κίνησις»—πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἔγραφε: «Βρισκόμαστε σὲ σταθερὴ ἀντίθεσι μὲ τὰ μεγάλα ὠργανωμένα συμφέροντα, ἑλληνικὰ καὶ ξένα». Καὶ ἐπὶ ἐξετείαν δὲν ἔπαυσε νὰ ἀποδεικνυη ἐκτοτε ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ τὸ κόμμα του ἀρίσκεται «σὲ σταθερὴ ἀντίθεσι» πρὸς τὰ καλὰς ἐνοουμένα συμφέροντα καὶ σὲ σταθερὴ ὑποτέλεια πρὸς τὸ «συμφέρον» — ξένο ὅσο καὶ «ἡμέτερον».

«Εἶμαστε τὸ μέλλον», ἐκόμπαζε τότε. Ἔξη χρόνια ἀργότερα ἀπειλεῖ νὰ ἀποδειχθῆ τὸ «Τέλος». Διότι:

Θὰ ἔσκαβε — ὑπέσχετο — τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν μιὰν ἄκρη της στὴν ἄλλη «γιὰ νὰ λυτρωθῆ ἡ ἑλληνικὴ νεολαία ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη τῆς ἀνεργίας, γιὰ νὰ αὐξηθῆ τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ ὄχι εἰς βάρος τοῦ λαοῦ».

Ἔκανε πράγματι πλῆθος σκαψίματα — νεκροβάπτου. Ἔ σκαπτε ἐπὶ καιρὸν καὶ στὴν Ὀ μόνοις καὶ εἰς τὴν Πάρνηθα καὶ εἰς τὸ Φάληρο (τὴν ἀχοηστευμένη προβλῆτα ὑποδοχῆς ὑθηλῶν προσώπων). Ἔσκαπτε καὶ εἰς τὴν Ὑλίκη, ὅπου διακόσια ἑκατομμύρις — ἀπὸ τὰ πεντα κόσια ποὺ ἐπλήνσωσε ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν διὰ τὴν ὕδρευσίν του— ἐορίφθησαν εἰς τὶς καταεόθρες, ποὺ ἐπίσης καταπίνουν τώρα καὶ τὸ πόσιμο νερὸ ἐνῷ ἡ πωτεύουσα ἀπειλεῖται νὰ μείνῃ χωρὶς νερό.

Νέες «ἀστρονομικὲς δαπάνες» προαναγγέλλει τώρα ὁ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων ὑπουργὸς τοῦ διὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ ὕδρευσις. Ἀλλὰ «ἔσκαψε» ἀκόμη καὶ κατεσκεύασε μεγάλες γέφυρες ὡσὰν τοῦ Ἀχελώου—ποὺ ρογεῖζουν καὶ καταρρέουν προτοῦ ἀκόμη παραδοθοῦν εἰς τὴν κυκλοφορία, εὐτυχῶς. Σκάπτει τώρα καὶ ὑποσκάπτει καὶ τὸν Λυκαβηττό. Μετέβαλε τὴν Ἑλλάδα σὲ ἱπποδρόμιο τῶν ὑπερβάσεων, σὲ παράδεισο τῶν ἐρ-γολάβων τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν τυχοδιωκτῶν. Κατεσπατάλησε τὸν δημόσιο πλοῦτο εἰς ὄγρη στὰ ἔργα διτρίνας. Καὶ εἰς τὰ σκαψίματά του ἐπέτυχε νὰ θάψῃ τελικῶς τὴν ἀμερικανικὴ βοήθεια:

"Ἔδωσε εἰς τὴν νεολαίᾳ τὸ «Πρό - Πὸ» ἀλλὰ δὲν τὴν «ἐλύτρωσε ἀπὸ τὴν ἀνεργίαν». Εἰς ἕνα ἑκατομμύριο ἀνέρχονται ἐφέτος οἱ ἄνεργοι καὶ ὑποσαπασχολούμενοι, κατὰ τὴν ἐθνικὴν στατιστικὴν ὑπηρεσίαν — τὸ ἐ-

4) Δικτατορικὴ καὶ ἀντιδικαιοσυνικὴ φορά: Ἐθνικοποίησε πάταγο τὸ ἐπεισόδιο τοῦ κ. «νομάρχου» μὲ τὸν Ἱερὸ τῆς περιοχῆς Ἐγκαρβὴ Νάξου παπᾶ - Λάσκαρη. Τὸν ἀπαλλάξε εἰνατρωῶν χωρὶς νὰ τὴ ρωτήσῃ ἡ ἀεξιοδίκεια τὰ κατίσματα τῶν κατοίκων καὶ τὸν ἀπεῖλησε δάναυσα στὴν παραλία τοῦ ὑπνίου παρουσίᾳ δεκάδων καὶ τοκων. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς μὴ «ἡμετέρους» πρόεδρους κοινοτῆτ των συμπληρφόταν σκληρὰ καὶ ἀπάτοιμα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιαρνοῦνται ἀλλεπάλληλα ἐπεισόδεια στὴ νομαρχία.

5) Ἀπίθανος κομματισμὸς ! Ἐδῶ πλέον γραεῖζόνται τόμοι ἀλόκληροι γιὰ ν' ἀναφερθοῦν ὅλες οἱ σκανδαλόδεις πράξεις, οἱ χαρισμοὶ καὶ οἱ εὐνοϊκὲς τοῦ κ. «νομάρχου πρὸς πρόσωπα τῆς κα τασταστάσεῳ». Ἀρκεῖ νὰ εἰπωθῆ ἕνα χαρακτηριστικὸ δεῖγμα: Ὑπεεβάλλοντας τὸν ἀριθμὸ μὲ δικαιοσύνη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀπορῶν ἔδωσε ἀλλοῦρη τὴ χάρη μὲ δικαιοσύνη τὴ τρφὴ ψωμὶ ἀπὸ ἀλεωρα τοῦ μόλου τοῦ «ἡμετέρου» Δημάρχου ἄπου ἔμοις ὀλεμπόλικοι ἐξετάζεις τὸν ἀρμοδίων ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἀπεκάλυψαν στρατὶς σκουλήκιν καὶ ἀλλοῖα ζωύφια...

"Η ἀπόκαλυψη τοῦ ὀργίου αὐτοῦ στὶς ἀπῆκες τοῦ «Ἔθνους» ἐδημιούργησε τὴν ἀμοιβαία ἀλωλία τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀθήνας καὶ Κοινοτήτων Ἀττικῆς) Τῆς Λαρίσης (κὰ ἀεοδόξαν τὴν Ἀ.Ε. Ρεβοπούλου καὶ τοῦ κομματάρχου - δημάρχου κ. Χατζηγιάννη πρόεδρου τῆς Ποαλληνίου Ἑνώσεων Δήμων καὶ Κοινοτήτων...) μὲ 250.000 δρχ., τῆς Φλωρίνης (ὁ ὑπουργὸς «μας» κ. Μακρῆς...) τῆς Καβάλας (οἱ πρῶτν ὑπουργοὶ «μας» κ. Μάρτης καὶ Θεολογίτης), τῆς Καλαμάτας (ὁ ὑφυπουργὸς «μας» κ. Ἀναρέας), τῆς πόλεως καὶ Μαντινείας (ὁ πρῶτν ὑφυπουργὸς «μας» κ. Τριαντα-φυλλάκος), Χαλκίδος (ὁ ἐπὶ πρῶτν ὑπουργὸς «μας» κ.κ. Βογιατζῆς καὶ Καλλᾶς) κλπ. μὲ 200.000 δραχμὲς!

Σωρεία ἄλλων μὴ ἀπόρων Δήμων ἐνισχύθηκαν μὲ κομματικὰ κριτήρια καὶ εἰς βάρος πραγματικὰ ἀπόρων καὶ πενομένων περιοχῶν...

Νὰ μιὰ ζωντανὴ εἰκόνα ἀπὸ τὸν ἐξοχριστικὸ κομματισμὸ καὶ τὴ φαυλοκρατία ποὺ ἐβασιλεύσαν σὲ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησι ἡ Ε.Ρ.Ε. γιὰ νὰ πετύχῃ τὸ «φίσκο» τῆς Ἰστορικῆς «29ης Ὀκτωβρίου»...

ΜΠΕΡΤΣΟΣ

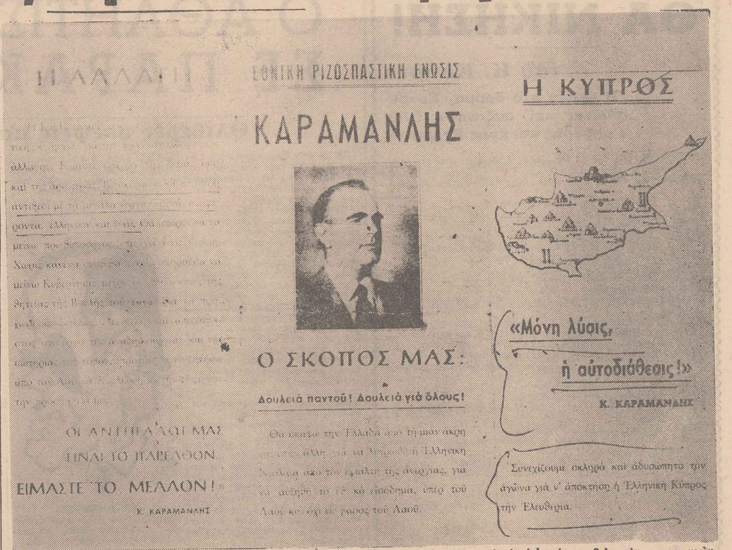

Τί πιστεύει ὁ Κ. Καραμανλῆς

* Ἀμοιβαία γιάλα καὶ ὄχι ἴση φιλία. Μονὰ ὑπάβεσι σεβασμοῦ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐθνικὴ μας ἀξιοπρέπεια μπορεῖ νὰ εἶναι φίλοι μας.

* Ἀνένδοτη ἀπόφασι στὶς ἐθνικὲς μας διεκδικήσεις (Κύπρος, Βόρειο Ἠπειρος).

* Ζητοῦμε ἀπὸ τοὺς Τούρκους πλοηγοὺς κὴν ἱκανοποίησι, ἀλλὰ ἀποκαταστασι καὶ καταφαλίσι τῆς ἐθνικῆς μας μειονοτητος.

* Εἶμαστε οἱ μόνοι πρόστατες στὴν Ἑλλάδα, τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κοινωνικῆς Δευτεισμοῦ.

* Θέλουμε Κρήτες ποὺ γ' ἀνῆκει ἐ ὅλοι τὸν Λαὸ Κρήτης ἐντὸς ἀγχωμένου ὑπηρέτι καὶ ὄχι τιγαίνο τὸ Λαοῦ.

* Ο Λαὸς δικαιοῦται νὰ ἀπαιτῆσῃ ἀπὸ τὸν ἡγέτη μας ἐνεργὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν ἀδελφῶν μας ἀπὸ τὴν ἀνωμαλία καὶ τὴν ἐθνικὴ μας ἀξιοπρέπεια.

* Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὴ μιὰν ἄκρη τῆς ἀνωμαλίας, ἀπὸ τὴν ἄλλη

Θεατρικό στιγμιότυπο

ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ!

τοῦ Κ. Κούρτη

Ἡ σκηνὴ στὸ δρόμο. Συναντῶνται καὶ συζητοῦν ἕνας Γρηγόρης καὶ ἕνας Σταμάτης

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Ἢ ἔκθεσι Ἡπόουλς, Σταμάτη, σοῦ κακοφαίνεται;

ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Πάψε. Πᾶς φυσῆ - φυρὶ γιὰ ἐξορία μοῦ φαίνεται.

ΓΡΗΓ.: Ἐσὺ εἶσαι, νομίζω, φιλοδικαστορικός...

ΣΤΑΜ.: Ἄσβε, Ἕλμα! κοραιαλικός.

ΓΡΗΓ.: Δὲν εἶναι τὸ ἴδιο;... Ἔτσι λένε μερικοί.

ΣΤΑΜ.: Αὐτοὶ εἶναι τοῦ Παπανδρέου. Κεντρικοί.

ΓΡΗΓ.: Ὥστε μοῦ συνιστᾶς νὰ μὴ μιλᾶμ γι' αὐτά;

ΣΤΑΜ.: Νὰ μιλᾶς φλλὰ νὰ μιλᾶς σωστά.

ΓΡΗΓ.: Νὰ λέω ὅτι ἡ ΕΡΕ εἶναι ἰσχυρή;

ΣΤΑΜ.: Ναί, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλάς... εὐτυχεῖ.

ΓΡΗΓ.: Νὰ εὐτυχεῖ;

ΣΤΑΜ.: Μαρ' ἐσὺ πᾶς φυρὶ - φυρί... Κοίτα νὰ κάτσης φρόνιμα.

ΓΡΗΓ.: Νὰ μὴν ἔχω ἰδέες;... Νὰ μὴν ἔχω φρόνημα;

ΣΤΑΜ.: Νὰ φρονῆς ὅτι εἶναι δημοχάρης ὁ κ. Μανιαδάκης...

ΓΡΗΓ.: ...καὶ ὅτι εἶναι... ὑπεραξιοῦ ὁ κ. Καρδαμάκης;

ΣΤΑΜ.: Μπράβο!... Καὶ γιὰ τὸν κύριο Τσάτσο...

ΓΡΗΓ.: Ἔξρα, ξέρω... Ὅτι μόνο νόμιμα διβλιάρια ἔβγαλε μάτσο!

ΣΤΑΜ.: Εὄγε!... "Οσο γιὰ τὸν κ. Κανελλόπουλο...

ΓΡΗΓ.: ...τὸ ἐκ Πατρῶν ταιδοπουλο...

ΣΤΑΜ.: ...ἔχει πάντα κρὶσι συνειδήσεως στὴν πολιτική του ἱστορία.

ΓΡΗΓ.: Καὶ κλίσι στὴν... Ἀεροποσία!...

ΣΤΑΜ.: "Εξοχα!... Γιὰ τὸν κ. Ροδόπουλο, ξέρεις τὰ προσόντα ποὺ ἔχει;

ΓΡΗΓ.: Ἔτσι! καὶ ποιὸς σωστὸς δὲν τὰ κατέχει!...

ΣΤΑΜ.: "Οσο γιὰ τὸν κ. Ἀβέροφ, τὸ λόγο ἐσυ πάντα φτέρωστε...

ΓΡΗΓ.: Μιὰ καὶ τὴν Κύπρο ἀπελευθέρωσε!...

ΣΤΑΜ.: Τώρα μιλᾶς σωστά. Σοῦ ἀξίζει μεγάλη θέσι στῆς ΕΡΕ τὸ κόμμα.

ΓΡΗΓ.: Βιάζεσαι... Δὲν ἐκλεψα τίποτα ἀκόμα.

ΣΤΑΜ.: Διευθυντὴς τῆς ΔΕΗ θὰ μπορούσαμε νὰ σὲ κάνουμε...

ΓΡΗΓ.: Μπᾶ!... Δὲν τὰ καταφέρνω μὲ τοὺς Νιόν.ους καὶ θὰ χάνουμε...

ΣΤΑΜ.: Τότε, Διοικητὴ στὴν Ἀγροτικὴ Τράπεζα...

ΓΡΗΓ.: ...πούμαι στρωμένη ἡ... τράπεζα!...

ΣΤΑΜ.: Ἢ ὄχι, ὄχι... Στὴν ΚΥΠ, νὰ διοφυλάξης τὸ καθεστῶς...

ΓΡΗΓ.: Ἀρκεῖ νὰ πέφτη ὁ ψιστός!...

ΣΤΑΜ.: Ὡραία!... Κατάλαβες, λοιπόν, ποιὰ εἶναι ἡ γραμμὴ ἡ κέφκιαρη;

ΓΡΗΓ.: Κ' ἐπειδὴ πτοῦ πιᾶς δὲν τὴν καταλαβαίνουν οἱ δημοκρατικοί...

ΣΤΑΜ.: Αὐτοὶ εἶναι κουρουκουνοῦδες — δηλαδὴ Παπανδρεϊκοί.

ΓΡΗΓ.: Ἔξρα σίγουρος γι' αὐτό;

ΣΤΑΜ.: Γιὰ νὰ τὸ λέη ἡ Βλάχου κι' ὁ Ρακιντζῆς θάναι σωστό.

ΓΡΗΓ.: Ἔξρα ὅμως ἀνώτερο πρόσωπο ποὺ ἤταν κατεπάνω στὸν ΕΛ ΑΣ;

ΣΤΑΜ.: Σσσστ!... Πάψε καὶ μὴ μιλᾶς.

ΓΡΗΓ.: Ἔχει κρατικὸ πόστο μαγάλο σοῦ λέω μωρέ!...

ΣΤΑΜ.: Δὲν πειράζει... Ἀρκεῖ ποὺ δοηθοῦσι τὴν... ΕΡΕ!...

ΓΡΗΓ.: Δηλαδὴ ἀν μετὰ τὸ «κονσερβοκοῦτι» πιστεύω στὴ Δεξία εἶμ' ἐγὼ τάξει;

ΣΤΑΜ.: Μὴ βρέξη καὶ μὴ στάξη!...

ΓΡΗΓ.: Ὡραία πτῆνα! ἡ Ἑλλάς!!!... Τὴ συμπαθῶ πολύ, πολύ!...

ΣΤΑΜ.: Πρόσεχε... Ἡ Ἑλλὰς τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ!...

ΓΡΗΓ.: «Εἶναι ἡ μόνη γνησία Ἑλλάς, ἡ πρώτη καὶ τελευταία»!

ΣΤΑΜ.: Ποιός στόπε αὐτό;

ΓΡΗΓ.: Προκλογικὲς, ἕνας μασκοφόρος τὸν ΤΕΛ.

ΣΤΑΜ.: Καὶ σὲ «ἔπειτα» ἀμλίστα μωρέ...

ΓΡΗΓ.: Ἔχει κρατικὸ πόστο καὶ ἀμλίστα μωρέ...

ΣΤΑΜ.: Φαντάζομαι ἐσύ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια καὶ χαρές...

ΓΡΗΓ.: Τόσο ποὺ ἐνθουσιάστηκα καὶ ψήφισα... δύο φορές!

ΣΤΑΜ.: Σσσστ!... Μὴ σ' ἀκούσουν οἱ κεντρῶοι. Εἶναι διπλωμάτ...

ΓΡΗΓ.: Μπᾶ, εἶμ' ἐγὼ ἐν τάξει. Ἄλλοι ἔχουν πολυ-πολυψηφία!

ΣΤΑΜ.: Εἶσαι λοιπὸν ἑτοιμος σὲ νέες ἐκλογὲς νὰ μαυρίσης τὸ Κέντρο;

ΓΡΗΓ.: Ἔτσιμος; Νὰ ψηφίσω σάν... οἰκοπέδο καὶ σάν... ἐκάτρο!...

ΣΤΑΜ.: Ἀ! μοῦ τὰ χαλᾶς... Τὰ δέντρα δὲν ψηφίσανε.

ΓΡΗΓ.: Τὸ ξέρω. Ἄλλοι τὰ ἀντικαταστήσανε...

ΣΤΑΜ.: Μοῦ φαίνεται πὼς τὸν Παπανδρέου ἀκολουθεῖς.

ΓΡΗΓ.: Ἔτσι λέν οἱ ἀνθρῶποι.

ΣΤΑΜ.: Λέει τὸ Ραδιόφωνο πὼς δὲν ξέρει τί θέλει...

ΓΡΗΓ.: Ποιός;... Τὸ Ραδιόφωνο;... Ἐγὼ ξέρω τί θέλει.

ΣΤΑΜ.: Μωρὲ γιὰ τὸν Παπανδρέου σὲ ρωτάω.

ΓΡΗΓ.: Ἀᾶ... δὲν ἀπαντοῦσι.

ΣΤΑΜ.: Ἀφοῦ... ἀφοῦ εἶσαι «δικός» μας, τί φοβᾶσαι;

ΓΡΗΓ.: Βέβαια... δικός σας... Μὰ κ' ἐσὺ γιὰ «δ-κός» μας δείχνεις νάσαι...

ΣΤΑΜ.: Φυσικά... Ἀλλά, πές... πές κάτι, ποὺ νὰ μὲ πείση...

ΓΡΗΓ.: Θὰ τὸ πῶ μωρέ. Ἢ Δημοκρατία...

ΣΤΑΜ.: Ἀμάν!... Νὰ σὲ φιλήσω... Πέστο, πέστο...

ΓΡΗΓ.: Ἔτσι, στὰ ἴσια;... Σκέτο;

ΣΤΑΜ.: Πές τὸ χρυσόσταυρε, ἡ καοδιά μου νὰ σκιρτήσ...

ΓΡΗΓ.: Ἢ Δίκη Ἐλευθερία...

ΓΡΗΓ.: ...ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ!...

Αὐλαία

Ο ΘΕΑΤΗΣ
καὶ ὁλὰ τὸ πιστὸν
Κ. ΚΟΥΡΤΗΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τὴν προσεχῆ Πέμπτη 18 τρ. μηνὸς καὶ ὥραν 8 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν «Ἐλευθερία» Βενιζέλου 4, Ἀρ. Λαοῦ 2, θὰ γίνῃ συγκέντρωσις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κόμματος καὶ πρωθυπουργοῦ τῆς ἀναμιᾶτου ἀπελευθερώσεως Γεωργίου Παπανδρέου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀφίξεως τῆς Κυβερνήσεώς του εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1944.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν θὰ παραστῇ ὁ Ἀρχηγὸς καὶ δουλευταὶ τοῦ Κόμματος.

Ἕνας ἀκόμη τομεὺς καταπτώσεως καὶ συναλλαγῆς

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΕ ΠΑΡΑΚΜΗ

Θλιβερὲς σκέψεις καὶ διαπιστώσεις

Σὲ κανένα ἄλλο κοινωνικὸ τομέα ἴσως δὲν ἐχει προξενηθῆ τόσο ζημία κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη στὴν Ἑλλάδα, ὅσο στὸν τομέα τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Ὁ ἀθλητισμὸς εἶναι ἕνα κοινωνικὸ φαινόμενο, Ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀτομα, ἐπιδίδονται, ἐ σχολούνται, ἐνδιαφέρονται γι' αὐτόν. Καὶ ὁ ἀθλητισμὸς, διεξαγόμενος σύμφωνα μὲ τους κανόνες τοῦ, συντελεῖ στὴν ἠθικὴ διαπαιδαγώγησι τῶν νέων.

Δυστυχῶς, ὁ ἀθλητισμὸς στὴν Ἑλλάδα,ὅπως διεξάγεται τὰ τελευταῖα χρόνια ἀντέστρεψε τὰ πράγματα. Σήμερα ὁ ἀθλητισμὸς στὴν Ἑλλάδα ὄχι μόνα δὲν διαπαιδαγωγῆ, ἀλλὰ μετεβλήθη σὲ σχολεῖο ἀνηθικότητος καὶ συντελεῖ στὴν ἠθικὴ καταστροφὴ τῆς νεότητος. Ζήμτρα αὐτὸ ποὺ συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν ἀθλητισμὸ, ἀποτελεῖ δημόσιο κίδυνο. Ἡ σου νέχεια τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἶναι ἐγκληματική.

Τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ διοικοῦντες τὸν ἑλληνικὸ ἀθλητισμὸ ἄρχισαν κατ' ὀλίγον νὰ κάνουν καταπατοῦν τοὺς ἀθλητικοὺς κανόνας καὶ ἐπειδὴ κανένας δὲν εὐρίσκετο νὰ τοὺς σταματήσῃ στὸν δρόμο αὐτὸν, συνέχισαν ὁλοένα καὶ περισσότερον νὰ παρεκτρέπωνται ἀδιαφοροῦντες γιὰ τὶς συνέπειες.

Σὲ περίοδο καταπτώσεως εἰ ρίσκετο ὁ ἀθλητισμὸς, ὅταν ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ ἀνεκοινώσε τὸ ἐνδιαφέρον της γιὰ τὴν ἀθλητικὴ ὑπόθεσι. Ἀντὶ ὅμως νὰ τὴν βελτίωση, τὸν χειροτέρευσε. "Ἱδρυσε Ἐνικὴ Ἐφαμμα τεία Ἀθλητισμοῦ γιὰ νὰ ἐλέγχη τὰ ἀθλητικὰ πράγματα. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ κράτους ὑπῆρ ξε ὄχι μόνο ἀτυχὴς, ἀλλὰ καὶ ἐγκληματική.

Πρῶτον ἐπέδαλε τὸ ποδοσφαιρικὸ στοίχημα. Δεύτερον ἐμπνεύσθη τὴν παλαιὰ καὶ ἀμαρτωλὴ ἠγεσία τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Τὸ ποδοσφαιρικὸ στοίχημα, ποὺ ἔλαδε τὴν ὀνομασία Προ - Πό, ἦταν καταστρεπτικό. Ὄχι μόνο ἔμοδε τὴν τζόγο στὰ ποδιά, ἀλλὰ καὶ ἴσως ἀκόμα γεμρότερον ἔγινε ἀφορμὴ ἀκόμα μεγαλύτερης καταπτώσεως τῶν ἀθλητικῶν κανόνων καὶ κατέδαλε τοὺς συνεπομένους προδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας, δηλαδὴ στὴν πλήρη ἐξευτελισμὸ τῆς ἀθλητικῆς ἤδεας.

Πρῶτον σφάλμα! Τὸ κράτος ἀφεῖλε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ποσωτικὴ κοινωνικὴ σημασία τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ νὰ διαδεσῆ ἕνα ποσὸν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ Ὅπως ἔγινε τὸ μεφικὸ ἔργο στὴ Γαλλία. Στὴ χώρα αὐτὴ ὁ ταν ἐπροτάδη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Ἀθλητισμοῦ Κ. Ἐζόρκ ἀνέφερε χαρακτηριστικὰς ὅτι: «Δὲν εἶναι δι ἀατὸν νὰ μεταχειρισθοῦμε ἕνα ἀνθήκον μέσον, δι' ἕνα ἠθικὸν ἀφοπλισμόν».

Σφάλμα δεύτερον: Τὸ κράτος ἀφεῖλε ἀμέσως τὰ ἐκδώδη τοῦς ἠθνοντας ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εὐρισκόμενοι στὴν διοίκησι ἀπὸ μιᾶς τριακονταετίας καὶ πλέον ἐκμεταλλεύονται τὴν ἱερὰ ὑπόθεσι τοῦ ἀθλητισμοῦ μὲ τὴν συνέχη καταστάσεως αὐτῆς εἶναι ἐγκληματική.

Τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ διοικοῦντες τὸν ἑλληνικὰ ἀθλητισμὰ ἄρχισαν νὰ ἐπιδεῖξη κανένας δὲν εὐρίσκετο νὰ τοὺς σταματήσῃ στὸν δρόμο αὐτὸν. συνέχισαν ὁλοένα καὶ περισσότερον νὰ παρεκτρέπωνται ἀδιαφοροῦντες γιὰ τὶς συνέπειες.

Σὲ περίοδο καταπτώσεως εἰ ρίσκετο ὁ ἀθλητισμὸς, ὅταν ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ ἀνεκοινώσε τὸ ἐνδιαφέρον της γιὰ τὴν ἀθλητικὴ ὑπόθεσι. Ἀντὶ ὅμως νὰ τὴν βελτίωση, τὸν χειροτέρευσε. "Ἱδρυσε Ἐνικὴ Ἐφαμμα τεία Ἀθλητισμοῦ γιὰ νὰ ἐλέγχη τὰ ἀθλητικὰ πράγματα. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ κράτους ὑπῆρ ξε ὄχι μόνο ἀτυχὴς, ἀλλὰ καὶ ἐγκληματική.

Πρῶτον ἐπέδαλε τὸ ποδοσφαιρικὸ στοίχημα. Δεύτερον ἐμπνεύσθη τὴν παλαιὰ καὶ ἀμαρτωλὴ ἠγεσία τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Τὸ ποδοσφαιρικὸ στοίχημα, ποὺ ἔλαδε τὴν ὀνομασία Προ - Πό, ἦταν καταστρεπτικό. Ὄχι μόνο ἔμοδε τὴν τζόγο στὰ ποδιά, ἀλλὰ καὶ ἴσως ἀκόμα γεμρότερον ἔγινε ἀφορμὴ ἀκόμα μεγαλύτερης καταπτώσεως τῶν ἀθλητικῶν κανόνων καὶ κατέδαλε τοὺς συνεπομένους προδοσφαιρικοὺς ἀγώνας, δηλαδὴ στὴν πλήρη ἐξευτελισμὸ τῆς ἀθλητικῆς ἤδεας.

Πρῶτον σφάλμα! Τὸ κράτος ἀφεῖλε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ποσωτικὴ κοινωνικὴ σημασία τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ νὰ διαδεσῆ ἕνα ποσὸν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ Ὅπως ἔγινε τὸ μεφικὸ ἔργο στὴ Γαλλία. Στὴ χώρα αὐτὴ ὁ ταν ἐπροτάδη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ποδοσφαιρικοῦ στοιχήματος. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Ἀθλητισμοῦ Κ. Ἐζόρκ ἀνέφερε χαρακτηριστικὰς ὅτι: «Δὲν εἶναι δι ἀατὸν νὰ μεταχειρισθοῦμε ἕνα ἀνθήκον μέσον, δι' ἕνα ἠθικὸν ἀφοπλισμόν».

Σφάλμα δεύτερον: Τὸ κράτος ἀφεῖλε ἀμέσως τὰ ἐκδώδη τοῦς ἠθνοντας ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εὐρισκόμενοι στὴν διοίκησι ἀπὸ μιᾶς τριακονταετίας καὶ πλέον ἐκμεταλλεύονται τὴν ἱερὰ ὑπόθεσι τοῦ ἀθλητισμοῦ μὲ τὴν συνέχη καταστάσεως αὐτῆς εἶναι ἐγκληματική.

Ἡ ἐπικροτοῦσα σήμερα κατάστασι εἶναι πράγματι τραγική. Ἡ Ἑλλὰς ἡ χώρα ὅπου ἔνιοι ἀνέτρεψη τὸ ἀθλητικὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἀθλυπτικὴ ἰδέα μετεβλήθη σὲ ἕνα τσίρκο. Οἱ ἀθληταὶ πληρώνονται ἐνῶ οἱ ἠθνοντὰς—γιὰ τὶ αὐτὸ τοὺς συμφέρει — τοὺς παρουσιάζουν ὡς ἐρασιτέχνες. Καὶ συμφέρει στοὺς ἠθνοντας νὰ παρουσιάζουν τοὺς ἀθλητὰς ὡς ἐρασιτέχνας γιὰ νὰ προδάλλονται οἱ ἴδιοι ὡς ἀνιδιοτελεῖς ἐργάται τῆς ἀθλητικῆς ἰδέας ὡς ἐργαζόμενοι γιὰ τὴν ἐξύψω σι τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος.

Οἱ θεοὶ τῶν ἀγώνων οἱ ὁ- ποῖοι ἀντιλαμδάνονται τὴν ἐκμετάλλευσι ποὺ γίνεται μὲ τὴν κατάπτωσι τῶν ἀθλητικῶν κανόνων μὲ τοὺς συνενοημένους ἀγῶνας, κατ' ἐπανάληψιν ἐφώνα ξα στὰ στάδια τοὺς ἠθνοντας καὶ τοὺς ἀθλητὰς ἀπατεώνας.

Ὅμως, οὔτε ἕνας ἀγών τοῦ ἀθλητισμοῦ οὔτε ἕνα ἀθλητὴς δὲν αἰσθάνθηκε ἐντροπὴ. Δὲν αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ φύγη.

Πρὸ δύο ἐτῶν, ὁ πρωθυπουργὸς ἔφυγε ἀργυρέος ἀπὸ τὸ γήπεδο ὅταν εἶκασι χιλιάδες θεαταὶ ἐκραύγαζαν «Κλέφτας καὶ ἀπατεῶνας» τοὺς ἠθνοντας καὶ τοὺς ἀθλητάς. Ἐφέτος ἐπανελήφθη τὸ ἴδιο. Ὁ ὑφυπουργὸς

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
(Μεταξὺ τῶν ἄλλων «ἔργων» του: 'Ὁδήγησε σπίτι διάλυσι τὴν ἑλληνικὴ ἀθλητισμό).

προεδρίας κυδερνήσεως, ἐγκαστέλειψε τὸ γήπεδο καὶ αὐτὸς ὡρ γισμένος. Αὐτὴ τὴν φορὰ ὅμως ἕνα ἄθεο μπουκάλι ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔπαιρνε ἐρείφησαν στὸ γή

Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ

Ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ συνέπειές της εἰς τὸν τομέα τῆς μεταναστεύσεως τῶν ἀγροτῶν.

Ἡ νέοος καὶ παράνομος Κυδέρνησις τῆς 29ης Ὀκτωδρίου 1961, ἡ ὁποία ἀπὸ τοὺ 1955 μέχρι τοῦ Μαρτίου τοῦ 1961 ἀπὸ τὸ πιὸ ἀπίθανα σὲ μηχανορραφικὴ πανουργία ἐκλογικὰ σχήματα καὶ μέσα γνὼ ἐξασφαλίση τὴν κατὰ νόμιμον καὶ δημοκρατικὸ «δῆθεν» τρόπο ἐκλογὴ, δρίσκει τὴν εὐκαιρία ἀπὸ καιροῦ σὲ καιρὸ νὰ ἐμφανίζῃ τὸ ἔργο της μὲ ἀδιάφορη δριαμδολογία. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ πλειοδοτεῖ καὶ καθρεφτίζει τὴ μεγάλη της ἀγάπη πρὸς τὴ Ἀγροτικὴ Πολιτικὴ.

Πράγματι, μὲ τὴν μονοπωλιακὴ ἀυδοδία του ραδιοφωνου, τὸ ὁποῖο ἀποκλείει τὴν ἔγκυρη καὶ ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωσι τῶν πολιτῶν καὶ προπηλμένου σὲ παραπλανητικὲς διαδόσεις ὀλικοῦ δίδει ἡ νόοος Κυδέρνησις τὴν ἐντύπωσι ὅτι ὅλα στὸν δύσμορο τοῦτο τόπο πᾶνε καλὰ καὶ ἀκόμη ἀπὸ στὴς μέρες τῆς ὁ ἀγρότης δρίκε τὴν δικαίωσι τῶν δικεδικήσεων τοῦ καὶ τὴν ἱκανοποιητικὴ ἐπίλυσι, τὴν ἀποφασιστικὴ ἐπίλυσι ἀπὸ κάδε ἀντίθετος ἀποψη εἶναι «παραλογισμὸς», «φθηνὴ δημαγωγία», «ἀντιπολιτευτικὴ σκέψις» καὶ «ἀπώλεια αἰσθήσεων» καὶ «κίνδυνος γιὰ τὴν ἐθνικὴ τάξι καὶ ἀσφάλεια τῆς χώρας».

Δυστυχῶς ὅμως ἡ πραγματικότης τὴν ἐπιδεδεῖ. Ἡ ἴδια ἡ ζωὴ τοῦ ἀγρότη εἶναι ἀφευδὴς καὶ ἀντικειμενικὸς μάρτυς. Κάδε χρόνο καὶ χειρότερο μαστιοῦ ὁ παραγωγός. Γνωρίζομε ἀρκετὰ διαμερίσματα τῆς χώρας, περάσαμε καὶ μείζομε τὰ πολλὰ χωριὰ κατὰ τὸ ἔτος 1950—1951 καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1952—1953 καὶ κατὰ μετέπειτα μέχρι σήμερα χρόνια. Ἀλλὰ μόνο σὲ μία φανερὴ ἐκμηδένισι. Ὁ κανὼν δίδει ζωηρὰ καὶ κτυπητὰ τὴν εἰκόνα τῆς σκληρῆς πραγματικότητος. Ἀν δοῦμε ἀπὸ κεῖ σὲ ὅμα φαγητοῦ σὸ σπίτι τοῦ ἀγρότη θὰ διερωτηθῆ ἀν ἡ ἀγροτικὴ οἰκογένεια κάδεται ἢ ἀρδάζεται. Ἀλλὰ γνωστὸ εἶναι ὅτι σὲ ἐργασία καλύπτει σχεδὸν τὶς 24ωρ. Ἐργασίες σκληρὲς καὶ ἀρκετὲς, ἀπὸ τὸ πεντάχρονο παιδὰκι μέχρι τὸν γερροντόπρο τοῦ ἀγροτικοῦ σπιτιοῦ. Ὅλα τὰ μέλη στὸ πεδίο τῆς σκληρῆς ἀγροτικῆς πεδίνς. Ἀπόλαυση μηδὲν.Ἔτὸ τέλος τὸ σύνολο τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου καταχωρεμένο στὴν Ἀγροτικὴ Τράπεζα σὲ ἀνεκμετρισμούς, σταυὸς μπακαλῆδες καὶ ἀσεδεῖς Ἰδιώτες.

Γιὰ νὰ μὴ νομισθῆ ὅτι αὐτὰ δρίσκαγται μέσα σὲ δικαιολογίες μένα πλαίσια μιᾶς κάποιας ἀντιπολιτευτικῆς δράσεως— ἄς ἀπὸ ἕνας ἀγρότης, ἀλλὰ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔτυχε νὰ ζήσουν ἀπὸ κοντὰ τὶς δλότεκα σκληρὲς συνθήκες καὶ χειότερα τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, θὰ θέλαμε νὰ ἐπιστήσουμε τὴν προσοχὴ τῶν, ἐὰν καὶ ἐφόσον πραγματικὰ πονοῦν τὸν τόπον αὐτόν, τάσων στὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς (1951) ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποδεικνύεται ἡ τεράστια ἔρημωσι τῆς ὑπαίθρου καὶ ἡ ἀνεπαρκὴς ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς Ἐφαρμογῆς τῆς Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς.

Ἡ ἀγροτικὴ ἐλλογιὰ ἀπὸ τὴν ἀπογραφὴ ἐγκαίνιε τὸ γήπεδο καὶ αὐτὸς ὡρ γισμένος. Αὐτὴ τὴν φορὰ ὅμως ἕνα ἄθεο μπουκάλι ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔπαιρνε ἐρείφησαν στὸ γή

Ἡ ἀγροτικὴ ἐλλογιὰ ἀπὸ τὴν ἀπογραφὴ τῆς ἐκρ- γὴ στὴ Μακεδονία καὶ Θρᾴκη. Μέσα στὴν πόλι τῆς Θεσσαλονίκης ἔχει ἀναπτύξει προτοφανῆ δραστηριότητα καὶ ἀσφαλὴς τῆς ἀξίζει ἕνα μεγάλο ἐφύγε. Ἤδη συνεκάλεσε συσκεψὶ τῶν ὀργανώσεων Β. Ἑλλάδος στὴν Θεσσαλονίκη καὶ πραχρεῖ στὴν ἵδρυσι τοπικὼν ἐπιτροπὼν παντοῦ. Ἐξαιρετικὴ δραστηριότητα ἀναπτύσσουσι οἱ φοιτηταὶ — μέλη τῆς ὀργανώσεως.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ.— Ἡ ὀργάνωσις Χαλκιδικῆς εὐρίσκεται σὲ διαρκὴ κίνησι καὶ ἐπαφὴ μὲ ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ νομοῦ μὲ σκοπὸ τὴν καλύτερη ὀργάνωσι σ' ὁλόκληρο τὸ Νομό.

ΠΑΤΡΑ. — Ἡ Ὀργάνωσίς μας μὲ ἀριθμὸ μελῶν ἄνω τῶν 500 ἀσχολεῖ κυριολεκτικὰ τὸν Νομό Πάτρας.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.— Ἡ Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ Ἡρακλείου κατάρτισε ἄπτα ὁλόκληρα ἐπιτρόπες Τύπου, διαφωτίσεως, ὀργανωτικὴ καὶ συνδικαλιστικὴ. Ἐπιφέρονται οἱ θαυμαστοὶ καρποὶ τῆς ἐξορμήσεις στὰ χωριά, οἱ δὲ ἐγγραφὲς νέων μελῶν ἐπτέρασαν κάθε προσδοκία.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποτελοῦν οἱ συν. Μ. Σκουλουδῆς πρόεδρος, Θ. Νάθενας Α' Ἀντιπρόεδ. Σ.τ. Ἀρκ Ἀντιπρόεδ. Ἀ. Ἀνδρ. Ἀνδρεαδάκης Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Μανάκης Ταμίας καὶ οἱ συν. Ἰωαννίδης, Ἰωαννίδης, Ἰωαννίδης, Ἰωαννίδης, Ἰωαννίδης μέλη.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ. — Καταπληκτικὴ πρόοδο σημειώνει ἡ Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ Ρεθύμνης μὲ πρόεδρο τὸν συν. Τζανουδάκη στὴν ἐγγραφὴ νέων μελῶν.

ΒΕΡΟΙΑ. — Ἡ Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ Βεροίας καταρτίσθηκε ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος Ἰ. Γεωργιάδης, Ἐμπορος, ἀντιπρόεδρος Ἰ. Ἀγγελίδης, φοιτητὴς, Γεν. Γραμματεὺς Μ. Καρασαδζίδης, φοιτητὴς, ταμίας Α. Τερζῆς, ἰδ. ὑπάλληλος. Μέλη: Π. Ἰερόπουλος φοιτητὴς, Η. Νικόπουλος ἰδ. ὑπάλληλος, Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέδωσε διακήρυξι μὲ τὴν ὁποία καλεῖ τοὺς φοιτητὰς καὶ ἐργαζομένους καὶ ἀγροτοπαιδὲς νὰ ταχθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν σημαία τῆς Ἐνικῆς Κέντρου, τὴν σημαία τῆς ὑλικῆς δημοκρατίας, γιὰ νὰ προστατεύσουνε τὴν ἐλευθερία τῆς σκέψεως, τὴ ἀπαγωγὴ ἐλευθεριῶν καὶ τὸ οἰκτρὰ καταπατούμενο Σύνταγμα. Ἡ διακήρυξι μοιράσθηκε στὴ πόλι καὶ ὅλα τὰ χωριὰ τοῦ Νομοῦ μόνο ἀπὸ μέλη τῆς Ὀργανώσεως.

ΧΑΛΚΙΔΑ. — Ἡ προσωρινὴ Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ συνεχίζει μὲ ἐντατικὸ ρυθμὸ τὸ ὀργανωτικὸ της ἔργο. Κλιμάκιο μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν συν. Π. Νικόλαο περιοδεύσε τὰ χωριὰ τοῦ Νομοῦ μὲ 86 ἀπὸ τὴν ἐμψύχωσι καὶ δραστηριοποίησι τῶν νέων τῆς ὑπαίθρου.

ΠΛΗΝΙΤΣΑ. — Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Γιαννιτσῶν συν. Δ. Βασιλείου μᾶς πληροφορεῖ ὑλὲ ἕνα ὁλοκληρωμένο πρόγραμμα ἐξορμήσεων ποὺ κατεστρωσαν οἱ νέοι τῶν Γιαννιτσῶν γιὰ τὴ ἱδρυσι παραρτημάτων τῆς Ὀργανώσεως σὲ ὅλα τὰ χωριὰ τῆς περιφερεια Γιαννιτσῶν.

— Τὸ 83,5% τῶν μεταναστῶν εἶχε ὡς αἰτία τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ τὴ ΕΛΛΕΙΨΙ! ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ. 6,2% λόγω ἐλλείψεως γῆς, 1,9% λόγω ἐλλείψεως ἐκλαιρῶν ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν γενικῶς καὶ 1,9% λόγω ἐλλείψεως ἐκλαιρῶν ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν γενικῶς καὶ ἀγαθῶν γενικῶς. Ἐν τούτοις παρὰ τὶς συγκεκριμένες αὐτὲς διαπιστώσεις οἱ ἀρμόδιοι τῆς Ἐ.Ε. ἐπιτελεῖν ὀμιλοῦν «περὶ ὑγιαρέας», «περὶ δελτίωσεως δι ο τικοῦ ἐπιπέδου καὶ δ,τι ἄλλα παρὸ» καὶ ἀναπτυσσόμενη καὶ συμδάλη αὐξητικὸς στὴ ἐθνικὴ καταναλωτικὴ δύναμι.

Ἡ ἀγροτικὴ Κύπρος ἐκ φυγῆ - μεταναστάσεις στὸ ἐξωτερικὸ καὶ σημαίνει ΕΘΝΙΚΗ ΑΙΜΟΡΡΑ ΠΑ, ἐνῶ γιὰ τὸν κ. Κανελλόπουλο καὶ ἐνικὴ τὴν ΕΡΕ εἶναι μιὰ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ, μιὰ ΕΙΔΙΚΕΥΣΙΣ.

Στὴ φιλοσοφικὴ μακαρία αὐτὴ τὴ τοποθέτησι τῆς ΕΡΕ ὑπάρχει συγκεκριμένη, ὑπεύθυνη καὶ εὐστοχη ἀπάντησι. Ἡ Λαγκρὴ τῆς Ε.Κ. κ. Γεωργίου Παπανδρέου, τὴν ὁποία ἔδωσε μέσα στὴ Βουλὴ τὸν φορέα τῆς Κυδερνητικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Κανελλόπουλο: «Ἡ ἀντιπροδολὴ τῆς Κυδερνήσεως ὅτι κατ' σὰν αὐτ

Ὁ δημιουργὸς τῆς νίκης τῶν Βαλκανικῶν πολέμων

Ἐλευθέριος Βενιζέλος

Πῶς τὸν ἔβλεπε ἄλλοτε ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ σήμερα τὸν ἀγνοοῦν καὶ τὸν διαγράφουν

Μνησίκακη, φθονερὴ καὶ μικρόψυχη, ἡ ΕΡΕ διέγραψε τὸ ὄνομα τοῦ Δημιουργοῦ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς πεντηκοστῆς ἐπετείου τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων καὶ τὸ ἀπήλειψε ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ραδιοφωνικῶν ὁμιλιῶν.

Ἐπίλεκτο μέλος τῆς ΕΡΕ — καὶ συνένοχος ἄρα τῆς ἱστορικῆς ἀχαριστίας — ὁ καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου καὶ τέως ὑπουργὸς κ. Κωνσταντῖνος Τσάτσος εἶχε γράψει, πρὸ 26 ἐτῶν, στὸ περιοδικὸ «Νέα Γράμματα», τὸ ἀκόλουθο ἄρθρο περὶ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Τὸ ἀναδημοσιεύουμε, ὄχι γιὰ νὰ διαβάλωμε τὸν συντάκτη του στὴν συνείδησι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀλλὰ σὰν ἕνα μνημόσυνο τοῦ κυρίου συντελεστοῦ τῆς νίκης τοῦ 1912—13 καί, συγχρόνως, μὲ τὴν ἐλπίδα — ἀκριβῶς ὅπως ἔγραψε στὸ ἄρθρο αὐτὸ ὁ κ. Κ. Τσάτσος — μήπως ἀμπορέση καὶ σωφρονίση μιρικοὺς ἀπὸ τοὺς ἄπιστους, τοὺς ἀρνητικοὺς καὶ τοὺς στενόκαρδους καὶ τοὺς σώση ἀπὸ τὸν φθόνο».

Τοὺς «ἄπιστους», τοὺς «ἀρνητικούς» καὶ τοὺς «στενόκαρδους», στοὺς ὁποίους ἔχει τώρα προσχωρήσει (ἀχ! ποῦσαι νειότη ποῦδειχνες πὼς θὰ γινόμουν ἄλλος...) καὶ ὁ ἴδιος ὁ κ. Κ. Τσάτσος.

«Οἱ ὧρες τῶν μεγάλων θανάτων ἀνοίγουν στὶς ἀδύναμες ψυχές μας ἕνα μονοπάτι πρὸς τὴ σκοπιὰ τῆς αἰωνιότητας. Τὴν ὥρα ποὺ πέθανε ὁ Βενιζέλος δὲν μποροῦμε νὰ σκεφθοῦμε μονάχα τὸν Βενιζέλο, σκεπτόμαστε ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα, γιατὶ τὸ πρόβλημα, τὸ μυστήριο τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας ὁλόκληρης ἀναμοχλεύεται γύρω ἀπὸ τὴν ὕπαρξί του.

*

Ὑπάρχουν ἱστορίες ποὺ παρουσιάζονται, μὲ τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων, σὰ μιὰ λογικὴ καὶ ἀναγκαία συνέχεια γεγονότων, σὰ μιὰ ὀργανικὴ προαγμάτωσι μόνιμων σκοπῶν. Ἀντίθετα πρὸς ὅλες αὐτὲς ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία εἶναι μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀπροσδόκητες καὶ ἀπίθανες περιπέτειες. Ἀπότομα ἀνεβοκατεβάσματα, ρευστότητα, ἀστασία ἀσυνέπεια· καὶ ὅλα αὐτά, κάποτε, τυλιγμένα μέσα σ' ἕνα διάφανο πέπλο γοητείας, εὐγένειας καὶ κάποτε—τὸ πιὸ συχνὰ—σκιασμένα ἀπὸ τὴν κατάρα τῆς χειρότερης κοινωνικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνομίας. Ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία ἔχει μιὰ ἀλκιβιάδεια δύναμη καὶ μιὰ ἀλκιβιάδεια ἀπιστία στὰ πεπρωμένα της. Ἡ ἀρετὴ τῶν περισσομάχων συναλλάζει μὲ τὴ διαφθορὰ τῶν σοφιστῶν καὶ τῶν συκοφαντῶν. Στῶν ἡρώων τοῦ 21 τὶς ψυχές, γειτονεύει ἡ εὐγενέστερη αὐτοθυσία μὲ τὴ χαμερπέστερη ἐγωπάθεια. Τὸ θαῦμα μιᾶς φωτεινῆς στιγμῆς τὸ κατα στρέφει ἡ πολύωρη ἠθικὴ νύχτα. Τὴν πολιτικὴ πρᾶξι τὴν ἐκτελεῖ ἀριστοτεχνικὰ ὁ ἕλληνας, ἀλλὰ τὸν κουράζει γρήγορα καὶ τὴν ἀπαρνιέται σὰν ξένη. Σὲ πολλοὺς λαοὺς τὸ ἔργο τοῦ καθενὸς εἶναι ἕνα κομμάτι τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τὸ ἀγαπάει σὰν τὸν ἑαυτό του. Γιὰ τὸν ἕλληνα ἡ σφαῖρα τοῦ ἐγὼ εἶναι στενώτατη. Εἶναι τὸ ἐγὼ τοῦ παρόντος, χωριστὸ ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ ἀπὸ τὸ μέλλον ὅπου ὑπάρχει τὸ ἔργο του. Τὸ ἐγὼ τοῦ ἕλληνα δὲν ἔχει συνέχεια γιατὶ δὲν ἀνάγεται σὲ μιὰ πλατύτερη σφαῖρα, ἀλλὰ μένει πεισματικὰ κλεισμένο καὶ ἐντατικὰ ἀναπτυγμένο στὴν αἰσθητή του ὑποκειμενικότητα.

Μὲ αὐτὸ τὸ συμπυκνωμένο ἐγώ, τὸ ξέχωρο, τὸ ἀντιθετικὰ τοποθετημένο πρὸς κάθε ἄλλο στοιχεῖο, ὁ ἕλληνας χωρίσθηκε ἀπὸ θρησκευτικὲς παραδόσεις καὶ ἀπὸ τρόπους παραδομένους τῆς διανόησης καὶ κατάκτησε τὴν ἐλευθερία, τὴν πρωτοτυπία τῆς φιλοσοφικῆς σκέψης καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς σύλληψης. Μὲ αὐτὸ τὸ συμπυκνωμένο ἐγώ, στοὺς καιροὺς ποὺ δὲν ἔμενε καθαρὴ ἄρνησι, ἀλλὰ περνοῦσε ἀπὸ τὴν ἄρνησι, γιὰ νὰ ἐπιβάλη ὕστερα τὸ ἴδιο του ἐγὼ ὡς νέα θέσι ζωῆς, κατακλύζει καὶ τὴν ἱστορικὴ ζωὴ μὲ θαυμαστὲς ἐκλάμψεις.

Ἀλλὰ στὸ ἴδιο αὐτὸ ἐγὼ βρίσκεται ἡ κατάρα ποὺ θρυμματίσε τὴν ἱστορικὴ ζωὴ τῆς Ἑλλάδας. Κάθε πόλη καὶ μιὰ πολιτεία, κάθε ἄτομο ἕνας ἀσύδοτος, ἀνεξάρτητος κόσμος. Οὔτε μνήμη γιὰ τὴν παράδοση, οὔτε ρίζωμα στὴ γῆ. Ὅτι συζοῦν μαζὶ μὲ αὐτά, πιὸ ἀδύνατες, καὶ οἱ ἀντίθετες ροπές· αὐτὸ εἶναι γεγονός, ποὺ ἂν ἔλειπε, θὰ ἔσβηνε ὁ ἕλληνας ὁλότελα καὶ ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἱστορία. Ἀλλὰ ἂν στὴν πολιτικὴ ζωὴ εἶναι τόσο φτωχὴ ἡ συμβολή του, συγκριμένη μὲ τὶς ἄλλες κατευθύνσεις τῆς ζωῆς του, αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποδοθῆ στὴν κατάρα τοῦ κλειστοῦ ἐγώ. Ὅπως ὁ Νῶε μέθυσε ἀπὸ τὸ κρασὶ ποὺ πρῶτος ἀνακάλυψε, ἔτσι καὶ ὁ ἕλληνας μέθυσε ἀπὸ τὴν ἐλευθερία ποὺ πρῶτος ἔφερε στὸν κόσμο.

Μὲ αὐτὴ τὴν ψυχικὴ κατάστασι, μιὰ μεγάλη φυλὴ δὲν μπόρεσε παρὰ μόνο στιγμιαῖα νὰ γίνη ἕνας ὀργανισμὸς κυριαρχος στὸν κόσμο τῆς ἱστορίας. Μὲ αὐτὴ τὴν ψυχικὴ κατάρα ὁ ἕλληνας ἀγνόησε τὴν ὑπομονὴ τῆς κοινωνικῆς πειθαρχίας, τὸ σεβασμὸ τῆς προσωπικότητας τοῦ ἄλλου. δὲν παραδέχτηκε τὸ μειονέκτημα ποὺ τὸν ἐνοχλοῦσε προσωπικά, γιὰ νὰ στηρίξη τὸ συνακόλουθο πλεονέκτημα ποὺ ὠφελεῖ τὴν ὁλότητα.

Ὁ ἕλληνας δὲν σκέφθηκε ποτὲ ἱστορικά, γιατὶ τὸ μικρὸ ἀτομικὸ ἐγὼ δὲν ἔχει ἱστορία. Καὶ ἐπειδὴ δὲν σκέφθηκε ἱστορικὰ γι' αὐτὸ ἔμεινε τόσο ἀσήμαντος ὡς πολιτικὴ ὁλότητα. Μόνο στὶς σπάνιες στιγμὲς ὅπου στὸν Ἑλληνισμὸ κυριάρχησε μιὰ δημιουργικὴ προσωπικότητα, κατόρθωσε νὰ ἐξαρθῆ ὡς τὸ ὕψος τῶν μεγάλων ἱστορικῶν πράξεων. Σὲ ἐκεῖνες τὶς στιγμὲς δείχνει τὸ ἀνεώτερο ἀνθρώπινο ποιόν του ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ αὐτὴ ἡ διαπίστωσι κάνει τραγικώτερους τοὺς μακροὺς χρόνους τῆς ἱστορικῆς του αὐτοκαταστροφῆς.

Ἀπὸ ἀσύνδετες περιπέτειες ξαφνικῶν ὑψωμῶν καὶ γρήγορων ξεπεσμῶν εἶναι πλεγμένη ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία καὶ ἡ ἑλληνικὴ ψυχή.

*

Ἀλλὰ μιὰ φυλή, ὅπως καὶ νὰ εἶναι διαμοφωμένη, δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὸ αἴτημα τῆς ἱστορικότητας. Πρέπει, γιὰ νὰ ὑπάρξη ἱστορικὰ καὶ πνευματικά, νὰ ζήση ὡς κοινωνία καὶ ὡς πολιτεία. Καὶ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό, ἐκεῖ ποὺ πάει τρικλίζοντας τὸ Γένος, ἄπιστο, ἀδιάφορο, στενόκαρδο, ἀρνητικό, παρουσιάζεται μιὰ δυνατὴ μορφὴ γεμάτη ἀπὸ τὸ αἴτημα τῆς ἱστορικότητας, τὸ αἴτημα τὸ πολιτικὸ καὶ ἀγωνίζεται νὰ τὴν συνεφέρη, νὰ τὴν ὁδηγήση στὸ δρόμο τῆς μοίρας της. Καὶ τὸ Γένος τὸ ἀντιστορικὸ ἔζησε σχετικά. Ἂν καὶ δυσανάλογα μὲ τὴν ἀξία του, τὴν ἱστορικὴ ζωή του, χάρι στὴν ἴδια του γονιμότητα ποὺ πρόσφερε κάθε τόσο τέτοιες μεγάλες μορφές, νεμάτες ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἀρετή, ποὺ τὸ ἴδιος ὡς σύνολο δὲ φανέρωσε ποτέ του.

Σὲ καμμιὰν ἱστορία οἱ προσωπικότητες δὲ διαδραματίζουν τὸν πρωτεύοντα ρόλο ποὺ διαδραματίζουν στὴν ἑλληνική. Ἀλλὰ καὶ σὲ καμμιὰν ἱστορία δὲν εἶναι ἡ μοῖρα τῶν πολιτικῶν αὐτῶν προσωπικοτήτων τραγικώτερη. Ἔχουν νὰ παλαίψουν μὲ τὸ λαό τους, μὲ τὴν ἀτίθαση ψυχή τους, μὲ τὸ ὄχι τὸ ἀδιάκοπο, τὸ πεισματικὸ τῆς ψυχῆς του. Ἡ βία ποὺ σὲ ἄλλους λαοὺς γίνεται γόνιμη ἀρχὴ πολιτικῆς ζωῆς, στὴν Ἑλλάδα γεννᾶ μιὰ καταστροφικὴ ἀντίδρασι. Ἡ πειθὼ στὸν τόπο ὅπου ὁ ἤσσων λόγος γίνεται κρείττων, ὅπου δὲν ὑπάρχει σεβασμὸς τῆς προσωπικότητας, ὅπου ἡ ἡδονὴ τῆς κατάκρισης, ἡ συντριβὴ τοῦ «μὴ ἐγὼ» εἶναι ἡδονὴ βαθύτερη ἀπὸ τὴν εὐδαιμονία ποὺ φέρνει ἡ πρόοδος τῆς ὁλότητας, στὸν τέτοιο τόπο ἡ πειθὼ εἶναι μέσο δύσχρηστο καὶ ἀμφίβολο. Καὶ τὸ χειρότερο, στὸν τόπο ὅπου ὅλα τὰ ἔργα δὲν ἔχουν συνέχεια, γιατὶ τὸ ἔθνος τὸ ἴδιο δὲν ἔχει ἱστορικὴ συνείδησι, ὅπου κάθε χτίσιμα κινδυνεύει αὔριο νὰ γκρεμισθῆ, μόνο ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς ἄρνησης καὶ τῆς ἄλογης ἀντίδρασης, ὁ πολιτικός, δὲν μπορεῖ εὔκολα νὰ ἔχη τὴν πίστι ποὺ χαλυβδώνει τὴ θέλησί του, τὴν πίστη ὅτι ἀφιερώνεται σὲ ἕνα ἔργο μόνιμο καὶ γόνιμο γιὰ τὴν ἱστορία. Τὸ ὅτι οἱ σύγχρονοί του θὰ κυττάζουν ἀκίνδυνα νὰ τὸν δολοφονήσουν, ἢ νὰ τὸν καταδικάσουν, ἀφομοιώνοντάς τον μὲ τοὺς κοινοὺς κακούργους, αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ταράξη τὸν πολιτικὸ ποὺ μέσ' στὴν κώχη τῶν ματιῶν του κλείνει ὅλη τὴν ἔκτασι τῆς ἱστορίας. Τὸν ταράζει ὅμως καὶ τὸν θρυμματίζει ἡ σκέψι πὼς οἱ σύγχρονοι καὶ οἱ κατοπινοί του, ἄστατοι, ἄπιστοι, ἀνιστόρητοι, θὰ δολοφονήσουν τὸ ἔργο του, τὸ ἀξιώτερο, τὸ ἰδεατό, τὸ ἀθάνατο κομμάτι τῆς ζωῆς του.

Ὁ πολιτικὸς τῆς Ἑλλάδας πρέπει νὰ ποτισθῆ μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ φαριμάκια, νὰ ἀνθέξη σὲ ὅλα αὐτά. Τί ν' ἀναφέρω παραδείγματα; Θὰ ἔπρεπε νὰ παρατάξω τὰ ὡραιότερα ὀνόματα τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας.

*

Τελευταῖος, κατὰ τὴ χρονικὴ σειρά, φορέας τῆς ἱστορικῆς μας συνείδησης, ἀπὸ τοὺς τραγικώτερους μέσα στοὺς τραγικοὺς ἥρωες τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς, στέκεται ὁ Βενιζέλος. Κατέβηκε ἀπὸ τὰ βουνὰ τοῦ νησιοῦ του, ἕνα κομμάτι ἄγρια φύση ἑλληνική, μὲ μιὰ μονάχα ἀμείλικτη ἐσωτερικὴ ἐντολή, τὴν πολιτικὴ πράξη ποὺ θὰ ἀναδημιουργοῦσε τὴν Ἑλλάδα. Δὲ σκόρπισε τὶς δυνάμεις του σὲ πολλὲς ἐπιδιώξεις. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἔζησε καὶ προχώρησε σὲ ὡς πολίτης, ὡς μαχητὴς τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας. Δὲ φιλοσόφησε ποτέ του ὁ Βενιζέλος. Δὲν ἦταν καλλιτεχνικὴ ψυχή. Μιὰ γι' αὐτὸν καὶ σοφία καὶ ὡραιότητα— ἡ πολιτικὴ πρᾶξι γιὰ τὴν ἀναδημιουργία τῆς πατρίδας. Δὲν ἦταν μεταφυσικός, ἦταν ἱστορικὸς ἄνθρωπος.

Ἔτσι ἐνιαῖος καὶ ἀδίχαστος, μὲ ἀκράδαντη πίστι στὴ δύναμη τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀντίκρυσε τὴν ἐθνική μας κατάντια. Ὅσοι τότε ζοῦσαν κάπως συνειδητά, ἔνοιωθαν τὴν ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ρυθμοῦ μας, τὴν ἔνοιωθαν καὶ τὴν ἔλπιζαν. Ἴσως νὰ τὴν ὀνειροπολοῦσαν. Ὁ Βενιζέλος τὴ θέλησε καὶ τὴν πραγματοποίησε Ξύπνησε γιὰ λίγο στὴν πλειονότητά μας, τὴν ἐθνικὴ καὶ τὴν πολιτικὴ συνείδησι. Φῶς χύθηκε στὴ μεγαλωμένη Ἑλλάδα. Τότε ὁ Βενιζέλος, νόμισε πὼς γιάτρεψε τὸ ἔθνος του ἀπὸ τὴν ἀντιϊστορικὴ κατάρα, ἀπὸ τὶς κακίες τοῦ ἐγώ, τοῦ ἀρνητικοῦ καὶ τοῦ στενόκαρδου. Καὶ ὅπως πίστευε στὸν ἑαυτό του, πίστεψε καὶ στὴ φυλή του, καὶ τῆς ἐμπιστεύθηκε τὸ ἔργο του. Τῆς τὸ ἐμπιστεύθηκε, ζητώντας ἀπὸ αὐτὴν τὴ δύναμη νὰ τὸ συνεχίση.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ Βενιζέλος ἁμάρτησε καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴν στιγμὴ γίνεται τραγικός. Ἡ ἀθεράπευτη πλειονότητα τοῦ ἔθνους, δηλητηριασμένη ἀπὸ τὴν ἄρνησι τὸ φθόνο, ποὺ εἶναι ἡ χυδαιότερη μορφὴ τῆς ἄρνησης, τὴν ἀπιστία, τὴν ἀντιϊστορικότητα, ἀπορφανισμένο ἀπὸ τὴ θέλησι ποὺ ὡς ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀντιστεκότανε νικηφόρα σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς πληγές, καταστρέφει μπρὸς στὰ μάτια του τὸ ἔργο του, τὸ ἔργο του ποὺ εἶναι γι' αὐτόν πραγματοποίησι τοῦ ἀπόλυτα ἄξιου, τῆ Μεγάλη Ἰδέα, σκοτώνει τὸ ἀθάνατο κομμάτι τῆς ζωῆς του. Ἡ δυνατώτερη στιγμὴ τῆς ἱστορίας του δὲν εἶναι ἡ στιγμὴ τῆς νίκης, εἶναι ὅταν ἀποδέχτηκε τὴν καταστροφὴ αὐτή. Τὴν ὑπόγραψε, τραγικός μέσα στοὺς τραγικοὺς ἥρωές μας, καὶ σὰν τὸ Σίσυφο ξανάρχισε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ἐθνικὴ ἀνασυγκρότησι. Νίκησε ἡ πίστι του, ἡ πίστι στὴν ἱστορία τῆς Ἑλάδας

Καὶ ἀπὸ τότε ξανὰ πάλι, ὅπου καὶ ἂν βρίσκονταν, ὡς τὴν ὥρα ποὺ πέθανε, βάσταγε αὐτὸς στὰ χέρια του τὴν εὐθύνη τῆς ζωῆς μας. Αὐτὸς ὥρισε πὼς μπορεῖ ἱστορικὰ νὰ τοποθετήσω με τὸν ἑαυτό μας ὕστερα ἀπὸ τὴν τραγικὴ καταστροφή· καὶ ζοῦμε, θέλοντας καὶ μή, καὶ τώρα καὶ γιὰ χρόνια ἀκόμα, κατὰ τοὺς ὁρισμούς του.

Καὶ κατώρθωσε νὰ δουλέψη μὲ τέτοια πίστι καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴ γιατὶ γιὰ τὸν Βενιζέλο, καὶ πρῶτα γι' αὐτόν, τὸν ἱστορικὸ δημιουργό, ἡ ἰδέα τῆς Ἑλλάδος ἐκτείνεται πέρα ἀπὸ τὴ Μεγάλη Ἰδέα, καὶ γιατὶ ἡ πίστι του στὴν Ἑλλάδα στάθηκε δυνατώτερη ἀπὸ τὴν ἀπιστία τῶν Ἑλλήνων.

Ἔτσι ἀγωνίσθηκε, καὶ δέχτηκε νὰ ἀγωνισθῆ ἴσος πρὸς ἴσον μὲ τοὺς καταστροφεῖς τοῦ ἔργου του, μὲ τοὺς ἀσήμαντους, μὲ τοὺς ἀρνητικούς. Ἡ ἀνάγκη τῆς πράξης ἦταν σ' αὐτὸν ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀπόστασης ποὺ χαρακτηρίζει τὶς θεωρητικὲς ψυχές. Καὶ στὴν πάλη αὐτὴ στάθηκε ἄλλοτε νικητής, ἄλλοτε νικημένος, γιατὶ κριτὴς ἦταν ὁ λαός ὁ ἄπιστος, ὁ ἀντιϊστορικός, ὁ ἀρνητικός, ὁ φθονερός, ποὺ τόσο εὔκολα ἀνακαλύπτει τὰ λάθη, καὶ τόσο δύσκολα ὁμολογεῖ τὶς ἀρετές.

Στὸ τέλος παραμερισμένος, συκοφαντημένος, κυκλωμένος ἀπὸ κρατικὰ προστατευμένα δολοφονικὰ χέρια, στὴν ὁρμὴ μιᾶς ἀπελπισμένης ἄμυνας, ἔκανε μιὰ τελευταία ἀκαρπη καὶ ἄτυχη προσπάθεια νὰ πάρη τὴ θέσι ποὺ τοῦ ἀνῆκε στὸν κόσμο τῆς πράξης. Μὰ καὶ στὴ χειρότερη αὐτὴ καμπὴ καὶ ὕστερα ἀπὸ αὐτήν, ἔμεινε αὐτὸς ὁ μόνος ζωντανὸς μέσα στοὺς νεκρούς. ὁ μόνος πολιτικὸς μέσα στοὺς λογοκόπους ὁ μόνος θετικὸς μέσα στοὺς ἀρνητικούς, ὁ ἀποφασιστικός φορέας τῆς ἱστορικῆς μας συνείδησης.

Ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες τοὺς ἀγωνίστηκε μὲ ὅλη τὴ δυναμικότητα τῆς ψυχῆς του, γιατὶ ἤξερε πὼς τίποτε στὸν κόσμο τῆς πράξης δὲν συντελεῖται χωρὶς πάθος καὶ χωρὶς πεῖσμα. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὸν ἀναχαιτίση, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του.

Ἀγωνίστηκε μὲ τόλμη ριψοκίνδυνη. Ἀλλὰ δὲν ριψοκινδύνευσε παρὰ μόνο ἀφοῦ ζύγισε ὅλες τὶς πιθανότητες, καὶ σ' ἐκεῖνες τὶς ἐξαιρετικὲς περιστάσεις ὅπου ἡ πολιτικὴ ζωὴ ἦταν κατ' ἀνάγκην ἕνας κίνδυνος. Ποτὲ δὲν τολμοῦσε, αὐτὸς ὁ μεγάλος τολμηρός, παρὰ ἐκεῖ ποὺ ἦταν ἀδύνατος ὁ ἁπλὸς καὶ σίγουρος βηματισμός.

Ἀγωνίστηκε φωτισμένος σὰν ὁραματιστὴς ἀπὸ τὴ φαντασία του, γιατὶ πίστευε πὼς ἡ φαντασία εἶναι στοιχεῖο πολιτικῆς σκέψης, νῆμα ὁδηγητικὸ μέσα στοὺς λαβυρίνθους τοῦ μέλλοντος.

Ἀγωνίστηκε μὲ τὴν εὐλυγισία τῆς τίγρης καὶ μὲ τὴ χάρη τοῦ ζαρκαδιοῦ, γιατὶ ἦταν Ἕλληνας ὡς τὸ τελευταῖο κύτταρο τοῦ κορμιοῦ του, ὡραῖος, σὰ φωτοστεφανωμένος, μὲ φυσικὲς καὶ ψυχικὲς χειρονομίες, στὶς ὁποῖες κανεὶς δὲν μποροῦσε ν' ἀντισταθῆ.

Ἀγωνίστηκε γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὄχι γιὰ τὴ δόξα του· εἶχε φτάσει ἀπὸ τὰ πρῶτα του βήματα σ' ἕνα ὕψος, ὅπου ἦταν ἀχώριστο τὸ κακὸ τῆς πατρίδας ἀπὸ τὸ δικό του. Ἐγωπαθής, ἀλλὰ γιὰ ἕνα ἐγὼ ποὺ ταυτίζονταν μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Βενιζέλος μπορεῖ γιὰ καιρό, σὲ πολλῶν τὰ μάτια, νὰ μὴν ξεχωρίζη ἀπὸ ἄλλες πρόσκαιρες καὶ κατὰ παρεξήγησιν δόξες. Τὰ ἐγγόνια μας θὰ δοῦν τὸ φυλλορρόημα τῶν περαστικῶν λαμπροτήτων καὶ θὰ τρομάξουν τότε μπρὸς στὴν στὴν τραγικὴ μοναξιὰ ποὺ τὸν περιβάλλει μέσα στὴν πραγματικὴ οὐσία τῶν πραγμάτων, τὴ μοναξιὰ ποὺ ἀσφαλῶς ὁ ἴδιος συναισθάνθηκε σὲ ὅλη του τὴ ζωή.

Ὅσοι γλυτώσανε ἀπὸ τὴν ἀρρώστια τῆς ἀρνήσεως καὶ τοῦ μίσους, νοιώθουνε πὼς ἡ ζωή τους ἡ ἱστορικὴ μίκραινε ἀπὸ χτὲς καὶ ἔπεσε σὲ ἕνα χαμηλότερο ἐπίπεδο. Τὸ πέσιμο αὐτὸ εἶναι κίνδυνος γιὰ τὴν ἐθνική ψυχή. Ἡ ἀποτροπή του εἶναι τὸ ἀμεσώτερο χρέος·

Καὶ μέσα στὴ φτώχια μας ἡ μόνη γιατρειὰ ποὺ μένει, εἶναι νὰ συνειδητοποιήσωμε τὴν προσωπικότητα τοῦ Βενιζέλου, τοῦ τελευταίου φορέα τῆς ἐθνικῆς μας συνειδήσεως. Νὰ ἀντικρύσωμε καὶ ἐμεῖς τὴ ζωή μας ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ σκοπιὰ ποὺ τὴν ἀτένισε καὶ αὐτός. Ἔτσι κατὰ κάποιον τρόπο θὰ διασωθῆ σχετικὰ μιὰ μορφὴ ἱστορικῆς σκέψεως, ποὺ γιὰ κάμποσα χρόνια πρέπει νὰ μᾶς προσδιορίζη καὶ νὰ μᾶς κατευθύνη, ὡς ὅτου ξαναφυτρώση στὴ γῆ μας ἕνας ἄλλος ἱστορικὸς ἄνθρωπος.

Καὶ ἂν ἡ φτώχια, ποὺ τώρα ἴσως γιὰ δεκαετηρίδες θὰ μᾶς δέρνη, μπορέση νὰ σωφρονήση μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἄπιστους, τοὺς ἀρνητικοὺς καὶ τοὺς στενόκαρδους καὶ νὰ τοὺς σώση ἀπὸ τὸ φθόνο — ἀφοῦ δὲ θάχουν τίποτε πιὰ μεγάλο νὰ φθονήσουν— θὰ εἶναι καὶ αὐτὸ ἕνα ἐθνικὸ κέρδος, στερνὸ κληροδότημα τοῦ θανάτου του, στὴ σκοτεινὴ ὥρα τῆς ὀρφάνιας.

22.3.36

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ

ΝΕΙΑΤΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΥΛΩΝΑ Συνδέσμου Κόμματος — Ὀργανώσεως Νέων

Ἕνα ἀπὸ τὰ φαινόμενα ποὺ ἐπαναλαμβάνονται συνεχῶς στὴν ἱστορία εἶναι καὶ τοῦτο: Σ' ὅλες τὶς ἐπαναστάσεις γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴ δημοκρατία, σ' ὅλα τὰ κινήματα γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἀνθρωπινώτερη ζωή, σ' ὅλες τὶς πνευματικὲς κινήσεις ποὺ θέλουν νὰ φέρουν ἕνα νέο μήνυμα, σ' ὅλες τὶς ἀνανεωτικὲς πολιτικὲς ἐκδηλώσεις, ὅπου, μὲ δυό λόγια, ἐκδηλώνεται ἡ δύναμη γιὰ τὴν ἀλλαγὴ καὶ ἡ πίστη στὴν καλυτέρευση, ἐκεῖ τὴν πρωτοπορία στοὺς ἀγῶνες καὶ στὶς θυσίες ἔχουν οἱ νέοι. Αὐτοὶ νοιώθουν τὴν Ὥρα νὰ χτυπάη. Τὴν ἱστορία νὰ τοὺς καλῆ νὰ γράψουν τὶς σελίδες της: Οἱ Νέοι, μὲ τὴν πέμπτη αἴσθησή τους...

Ἡ στὴν ἔνδοξη ἱστορία μας τ' ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια τῆς Ἑλλάδος, ἔδειξαν πίστη, αὐταπάρνηση, καὶ ἀγωνιστικότητα, ποὺ κανένας δὲν ξεπέρασε. Σπαρτιάτες ἔφηβοι ἦταν οἱ τριακόσιοι τοῦ Λεωνίδα, ναυτόπουλα ψημμένα οἱ Σαλαμινομάχοι, ἀμούστακα παιδιὰ ὁ Ἱερὸς Λόχος, φοιτηταὶ κι' ἀγροτόπαιδα οἱ ἥρωες τῆς τόσο παραγνωρισμένης Ἐθνικῆς μας Ἀντιστάσεως, ἀγύμναστοι κληροτοὶ οἱ ἥρωες τῆς Μάχης τῆς Κρήτης, παιδιὰ 8—12 ἐτῶν ὅλοι οἱ σύνδεσμοι τῆς Ε.Ο.Κ.Α. στὸν πρόσφατο Κυπριακὸ ἀγῶνα, ποὺ ἐγκαταλείφθηκε τόσο ἄδοξα ἀπὸ τοὺς ὥριμους καὶ τοὺς συνετούς. Καὶ πόσοι νέοι καὶ νέες δὲν ἔπεσαν κάτω ἀπὸ τὶς σφαῖρες τῶν ποικιλωνύμων τυράννων ποὺ προσπάθησαν νὰ ὑποδουλώσουν αὐτὸν τὸν ἀδούλωτο λαό. Βαθειὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἄπειρος ὁ σεβασμὸς τοῦ Ἔθνους πρὸς τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος.

Μὲ τὴ λήξη τῆς τελευταίας πολεμικῆς περιόδου στὴν Ἑλλάδα (1940—1950), ποὺ στιγμὲς, ἀνέβασε τὸ γόητρο τῆς χώρας μας στὰ ἄστρα, καὶ, στιγμὲς, ἔφερε τὸ λαό της σὲ βάθη ἀπροσμέτρητης πίκρας καὶ δυστυχίας, ἄρχισε σιγὰ — σιγὰ ν' ἀνασυντάσσεται ὁ τόπος. Τὰ παιδιά, οἱ νέοι, πέσανε μὲ τὰ μοῦτρα στὶς σπουδὲς καὶ στὴ δουλειά, ἀλλὰ καὶ στὴ διασκέδαση, στὸ κέφι, ποὺ τόσο τοὺς εἶχαν λείψει, καὶ ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα στὴ ζωὴ ὅσο καὶ τὸ ψωμί. Καὶ δημιουργήθηκε σιγὰ — σιγὰ ἡ ἐντύπωση πὼς τὰ ἑλληνόπουλα ἔχασαν τὴν ἰδεολογία τους, ἀφοσιώθηκαν στὶς ὑλικὲς ἀπολαύσεις καὶ μόνον, καὶ ἔπαψαν νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὶς πολιτικὲς ἐξελίξεις στὴ χώρα τους. Κι' ἔτσι σιγὰ — σιγὰ ἀπὸ τὸ 1952 ὡς τὸ 1961 οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος χάθηκαν ἀπὸ τὸ προσκήνιο. Μὲ τὴ φωτεινὴ ἐξαίρεση τῶν διαδηλώσεων τῆς Ἀθηναϊκῆς νεολαίας τὸ 1957 γιὰ τὴν ἕνωση τῆς Κύπρου — ποὺ κατέληξαν στὸ φόνο δύο φοιτητῶν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία διότι ζήτησαν τὴν ἕνωση τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα! — ἡ νεότης ἔδινε τὴν εἰκόνα τῆς ὑποταγῆς της στὸ πεπρωμένο.

Ἀλλὰ διάστηκαν πολὺ ὅσοι ἔβγαλαν αὐτὰ τὰ συμπεράσματα. Οἱ Ἕλληνες νέοι δὲν ἀδιαφοροῦσαν γιὰ τὰ ζέοντα θέματα τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Βρίσκονταν ὅμως σ' ἕνα ἀδιέξοδο: ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὸ ἀντιλαϊκὸ καθεστὼς τῆς Δεξιᾶς, μὲ τὴν ἀπίστευτη ἀβελτηρία του γιὰ τὴν παιδεία, τὴν ἠθελημένη, θὰ ἔλεγε κανεὶς διατήρηση τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῆς νεολαίας σὲ χαμηλὴ στάθμη, μὲ τὴ θεωρία ὅτι οἱ νέοι πρέπει νὰ κυττάζουν τὴ δουλειά τους καὶ τὰ μαθήματά τους, καὶ νὰ μὴν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν πολιτικὴ (νὰ γίνωνται δηλαδὴ «ἄτιμοι» κατὰ τὸν Πλάτωνα), καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ μιὰ ἀντιπολίτευσ